

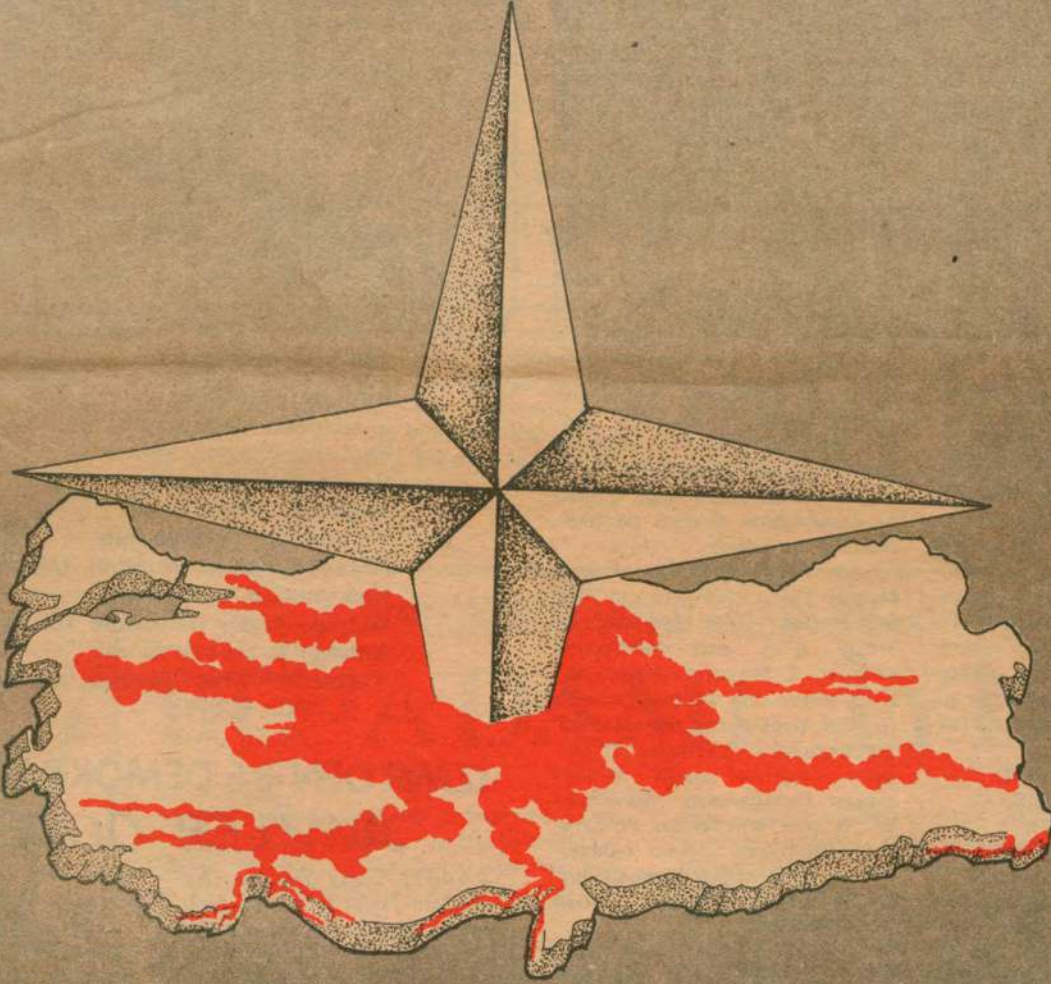
ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl : 2
11 Nisan 1977
350 Kuruş
35

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

1 MAYIS'TA BULUŞALIM

emperyalizmin savaş örgütü nato'dan çıkılmalı, ikili kölelik anlaşmalar yırtılmalı, üslere elkonulmalıdır! barışçıl bir dış politika uygulanmalıdır!

NATO'YA HAYIR!

AVNİ ECE

(1958-)

burjuvazi
katletti içimizden birimizi
bu,
ölmeyen bir
ölümüzdür...
burjuvazi
kavgaya davet etti bizi
davetleri
kabulümüzdür.

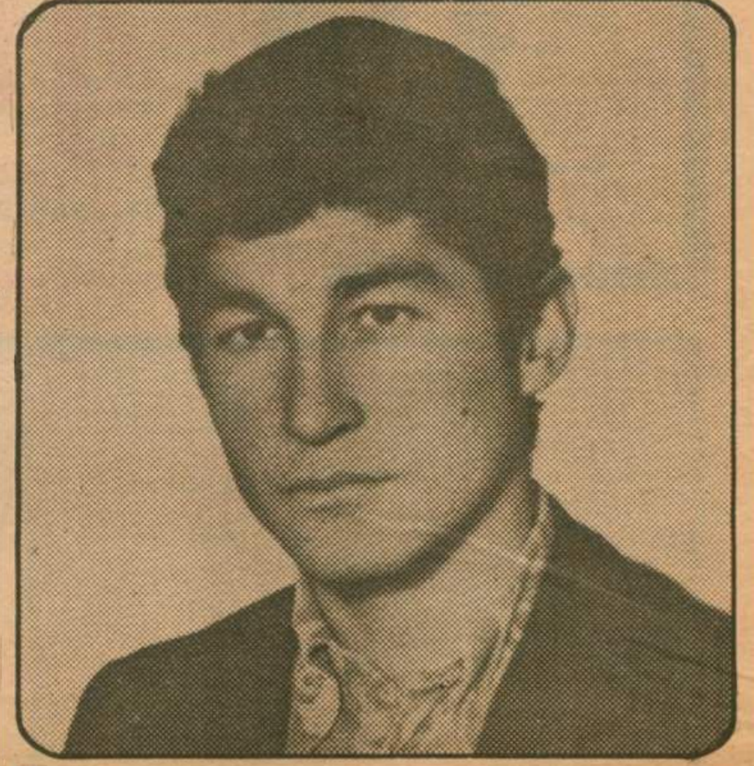
Avni yaşıyor!
Bin
onbin
yüzbin
milyonla
işçinin, gencin,
aydının, köylünün
yüreginde
bilincinde
kininde
cesaretinde...
Halk ana,
yeni Avni'ler doguruyor
ve kavga İLERLİYOR...

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ VE İLERİCİ GENÇLİK HAREKETİNİN YİĞİT SAVAŞÇISI

AVNİ ECE

FAŞİSTLER TARAFINDAN KATLEDİLDİ!

AVNİ ARKADAŞIN CENAZE TÖRENİ GÜNÜ DİSK'İN YETKİLİ OLDUĞU TÜM FABRİKALAR DA İŞÇİLER ÜRETİMİ DURDURARAK 2 DAKİKALIK SAYGI DURUŞUNDA BULUNDULAR. BELEDİYE OTOBÜSLERİ 2 DAKİKA KORNA ÇALARAK SAYGI DURUŞUNA KATILDILAR. İLERİCİ, YURTSEVER GENÇLER, İŞÇİLER, SENDİKA TEMSİLCİLERİ, DEMOKRATİK KURULUŞLARDAN BİNLER, ONBİNLER AVNİ ECE İÇİN YÜRÜDÜLER. BU YIKIM VE TALAN DÜZENİNİ SONA ERDİRECEK BÜYÜK GÜNLER, EKMEK, GÜL VE HÜRRİYET GÜNLERİ İÇİN YÜRÜDÜLER...

İlerici gençlik hareketinin işçi sınıfının yolunda doğru bir çizgi izlemesinden huzursuz olan egemen güçler ve onların politik temsilcilerinin, ilerici gençliğin ulusal demokratik merkezi örgütü İlerici Gençler Derneği (İGD)'ne karşı saldırıları giderek yoğunluk kazanıyor. Ardı ardına İGD şubeleri kapanıyor, açılıyor, yeniden kapatılıyor. Faşist komandolar İGD şubelerine doğrudan kanlı baskınlar düzenliyor, İGD'li gençler kurşunlanıyor, yaralanıyor, öldürülüyorlar.

İzmir'de 1 Nisan gecesi DİSK Lastik - İş Sendikasının 28. kuruluş yıldönümü afişlerini yapıştırırken kahpece arkasından kurşunlanan AVNİ ECE, İlerici Gençler Derneği üyesi ve işçi sınıfının yiğit ve kararlı bir neferiydi.

AVNİ ECE 1958'de Denizli'ye bağlı Honaz nahiyesinde doğdu. Babası Sadık Ece'nin işçi sınıfının savaşımına omuz veren bir eğitim emekçisi olması yüzünden öğrenimini ayrı ayrı yerlerde tamamlamaya çalıştı. İlk öğrenimini Honaz ve Turgutlu'ya bağlı Halilbeyli köylerinde yaptı. Ortaokulu Balçova ve Tepeköy'de okudu. Lise öğrenimini Buca Lisesi'nde sürdürürken, ikinci sınıfta yarıda bırakmak zorunda kaldı. Daha sonra ortaöğrenim yıllarında **Demokratik Lise** savaşımında en ön saflarda yer alan **AVNİ ECE,** öğrenimini yarıda bıraktıktan sonra Türkiye işçi sınıfının bir sıra neferi olarak AFA işyerinde **bağımsızlık, demokrasi, barış toplumsal ilerleme ve sosyalizm** savaşımında yine en öndeydi. **«Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur»** belgisini kendine kılavuz edinen **AVNİ ECE,** İGD İzmir Şubesi İşçi Gençlik Bürosu'nda, işçi gençliğin somut istemlerinden yola çıkarak ilerici gençlik hareketinin utkuya varması, işçi sınıfı hareketi ile uyumlu kılınması için yılmadan savaştı...

Avni'nin ölümüyle yiğit bir kavga arkadaşını, kararlı bir devrimciyi yitiren ilerici yurtsever gençler ve Beton - İş Sendikası ona büyük bir cenaze töreni düzenlediler.

O gün DİSK'in yetkili olduğu tüm fabrikalarda işçiler üretimi durdurarak 2 dakikalık saygı duruşunda bulundular. Belediye otobüsleri 2 dakika korna çalarak saygı duruşuna katıldılar. AVNİ ECE'nin cenazesi ilk önce DİSK III. Bölge Temsilciliği, daha sonra İzmir İGD Şubesi önüne getirildi. Burada yapılan konuşmalardan sonra kortej yürüyüşe geçti.

İlerici yurtsever gençler, işçiler, sendika temsilcileri, demokratik kuruluşlardan binler, onbinler yürüdüler. İleri demokratik bir Türkiye için!. Bu yıkım ve talan düzenini sona erdirecek güzel günler, büyük günler «Ekmek, gül ve hürriyet günleri» için, yürüdüler. Ve onlar biliyorlardı ki, bu kavga özgürlük kavgasıydı, bu kavga sermayeden, sömürüden yana olanlara karşı emekten, barıştan, ilerlemeden, ulusal bağımsızlıktan yana olanların kavgasıydı. Ve onlar biliyorlardı tüm ilerici, yurtseverler gibi, bu kavgada döğüşenler ölenlerin tutmaz yasını...

AVNİ ECE'NİN ÖLÜMÜ TÜM YURTTA GENİŞ TEPKİLER YARATTI, MC'YE KARŞI UYANAN NEFRETİ VE KİNİ BİLEDİ.

AVNİ ECE'nin öldürülmesi memleket ölçüsünde derin tepkiler uyandırdı. Yurdun dört bir tarafından ilerici - demokratik kuruluşlar yayınladıkları bildirilerle olayı lanetlediler, gençliğin can güvenliğini ortadan kaldıran MC'nin yıkılmasını istediler. İstediler MC'nin yıkılmasını; işçileri, öğretmenleri, memurları tüm ilerici güç ve kuruluşları tehdit eden faşist saldırıların son bulması için.

Evet, AVNİ ECE'nin öldürülmesi, kendi yarattıkları ağır toplumsal koşullardan kurtuluşu açık faşizmde görerek, demokratik yollardan gelişimini engelleyemediği ilerici - demokratik güçleri baskıyla, terörle susturmak isteyen egemen burjuvazinin ekonomik yıkım, talan, ezgi, şiddet ve alabildiğine sömürü politikasının bir parçasıdır.

İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü'nün Ece'nin ölümü üzerine verdiği demeçte belirttiği gibi, anti - demokratik baskılar, 1 Mayıs'ı kutlama hazırlıklarının tüm hızıyla sürdürüldüğü bugünlerde daha bir yoğunlaşmıştır. Saldırılar 1 Mayıs'ın yığınsal olarak kutlanmasını engellemeye yönelmiştir. O gün meydanları dolduracak yüzbinlerce işçinin emekçinin en iyi örneğini vereceği birlik, dayanışma içindeki savaşıma yönelmiştir.

Saldırıların boşa çıkartılabilmesi için güçlerimizi seferber edelim. 1 Mayıs törenine en geniş bir biçimde katılalım! İşçi sınıfının saflarındaki yerimizi sıklaştıralım, saflarımıza, taze güçler katalım. Unutmayalım ki, ölen Avni Ece arkadaşımıza karşı görevimiz, onun savaşımında yere düşürmediği «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisinin onbinlerce, milyonlarca Avni'nin ortak savaşım belgisi olduğu zaman yerine getirilmiş olacaktır!

Biz tüm emekçiler
Biz tüm yurtseverler
Faşizme, Emperyalizme
Ve Sömürüye karşı
Bağımsız, Demokratik
Ve ileri bir Türkiye için
Hiçbirşeyden korkmadan, bıkmadan
Usanmadan, yılmadan
Sonuna kadar mücadele edeceğimize
Emekçilik şerefimiz ve
Yurtseverlik namusumuz üzerine
AND İÇERİZ

İZMİR'DEN 36 DEMOKRATİK ÖRGÜT

«AVNİ'LER ÖLMEZ»

1.4.1977 Cuma günü işçi Avni Ece'nin faşist katilierce öldürülmesi üzerine düzenlenen basın toplantısına DİSK İzmir Bölge Temsilciliği, Maden - İş Sendikası, T. Petrol Kimya İşçileri Sendikası, Tek - İş Sendikası, Teknik - İş, Tekstil, Turizm - İş, Tümka - İş, Devrimci Toprak - İş, Gıda - İş, Genel - İş, 1, 2, 3, 4 No. lu Şb. Lastik - İş, Has - İş, Hürcam - İş, Aster - İş, Barder - İş, Gamsen, Keramik - İş, Dev Maden - Sen, Bağımsız Beton - İş, Ağaç - Sen, Tümtor - İş Sendikaları, İlerici Gençler Derneği (İGD), TÖB - DER, TÜM - DER, TUMAS, İlerici Kadınlar Derneği (İKD), Çağdaş Hukukçular Derneği, İzmir Tabib Odası, TGS İzmir Şb., TMMOB ve bağlı Odaların İzmir Şubeleri, İzmir Kıbrıs Yüksek Öğrenim Derneği, TÜS-DER Bornova Şubesi, katılmışlardır. Basın toplantısında DİSK 3. Bölge Temsilciliği bir açıklama yapmıştır. Bölge Temsilcisi Cemal Kıral'ın açıklaması özetle şöyledir :

«İşbirlikçi Tekelci burjuvazi, bugün İzmir'de yine kan akıttı. Bir YURTSEVERİ daha uşakları faşist komandolar tarafından katlettirdi. İlerici Gençler Derneği (İGD) ve DİSK'e katılma kararı alan BETON - İŞ Sendikası üyesi bir işçi olan «AVNİ ECE» öldü... Arkasında milyonlarcasını bırakarak!..

Tüm yurt çapındakilere koşut olarak İzmir'de de, bu sinsice, barbarca, gözler önündeki oyun sürdürülüyor... İşbirlikçi tekelci sermaye güçleri «Cinayet Şebekeleri» MHP ve Ülkü Ocakları, onların yetmediği yerde, işçi sınıfına, ilerici harekete ters uluslararası gericiliğin hizmetindeki «Mao'cuları» ve tüm baskı mekanizmasını kullanarak, faşizmi getirmek çabasındadır...

Buna karşılık, tüm dünya kapitalist ülkelerindeki gibi, ülkemizde de başta işçi sınıfımız ve onun biricik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK olmak üzere tüm ilerici, anti - faşist güçler onurlu savaşımlarını yüreklilik ve kararlılıkla sürdürüyorlar. İşbirlikçi tekelci sermaye ve bağlaşıklarının «gerici cephesi» ile, işçi sınıfı ve bağlaşıklarının, «ULUSAL DEMOKRATİK CEPHESİ» arasında ORTA BİR YOL olmadığının bilinci ile, örgütlülüğünü, savaşım azimlerini pekiştiriyorlar...

Bu inançta olan bizler, genç arkadaşımız «AVNİ ECE»yi katleden insanlık dışı, faşist elleri ve ardındaki tekelci sermaye güçlerini bir kez daha kamuoyuna sergiliyor, savaşım azmimizi, kararlılığımızı pekiştiriyoruz..»

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
onbeş günlük siyasi
gençlik gazetesi

Sahibi :
Serter ERSİN

Sorumlu Yönetmen :
Bahattin SEVEN

Yönetim yeri :
Başmusahip Sok. No: 3
Daire : 1
Cağaloğlu / İstanbul

Yazışma adresi :
P.K. 914 Sirkeci / İst.

BÜROLAR :

AKDENİZ Bürosu :
İnönü Cad. Kızılay İşhanı
arkası Özkan Apt. No: 5
Kat : 3 — ADANA

ANKARA Bürosu :
Rüzgârlı Sok. Fazilet Han
Kat: 4 No: 413 — ULUS

BURSA Bürosu :
Tahtakale Kent Pasajı
Kat :4

DİYARBAKIR Bürosu :
Gazi Cad. Eğili İşhanı
No: 307 Kat: 3

GAZİANTEP Bürosu :
Çukur Mah. Çukur Oba Sok.
No: 23

İZMİR Bürosu :
Halimağa Çarşısı 863 Sok.
Küçükçercioğlu İşhanı
No: 1 - 2 — KONAK

KARS Bürosu :
Yusuf Paşa Mevkii
Bulvar Cad. No: 23 Kat: 2

TRAKYA Bürosu :
Yediyol ağzı Keresteciler
Bayırı Hızır Apt. B Blok
No: 7 — EDİRNE

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 25 T.L.
1 Yıllık : 50 T.L.
Yurtdışı iki katıdır

Dizgi : ÖZ... Matbaası
Baskı : ÖZ...N Matbaası
Son baskı tarihi: 14.4.1977

bu sayı 22000 basılmıştır

DEMOKRATİK GENÇLİK FORUMU ÇAĞRISI

Yeryüzünde bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal kurtuluş için verilen savaşımın en önde gelen güçlerinden biri de gençliktir. Toplumsal yaşamda ulusal ve uluslararası devrimci süreçlerde gençliğin yeri giderek artıyor. Bilim ve teknikteki ilerlemeler, halklar arasında barış ve dostluk ilişkilerinin gelişmesi ve güçlenmesi gençliğin politik olgunlaşma sürecini hızlandırıyor. Onları daha duyarlı hale getiriyor.

Gençlik bir halkın, bir toplumun yalnızca geleceği değil, bu günüdür de. Çalışan ve okuyan gençliğin örgütlü ve etkin yer alışları gerçekleşmeksizin, sömürüsüz ve baskısız bir toplum yaratma savaşımının başarısı asla düşünülemez.

Ülkemizde gençler, nüfusun sayıca en geniş kesimini oluşturur. Tarımda ve özellikle sanayide çalışanların hemen hemen yarısı otuz yaşın altındadır. Gençlerin yarattığı değerlerle, toplumsal üretim her yıl biraz daha kabarır. İşte egemen sınıfların, ülke yöneticilerinin, gençlik denilince ilgilendikleri şey de yalnızca budur. Onlar gençliği artık değerin en fazlasını yaratan, dolayısıyla en çok sömürülmesi gereken bir kitle olarak görmüşlerdir.

Ulusal kurtuluş savaşından bu yana geçen süre, gençlere, baskı ve sömürüden, açlık ve yoksulluktan, işsizlik ve eğitimsizlikten başka bir şey getirmemiştir.

— Ülkemizde her yıl yarım milyon insan çalışabilir duruma geliyor. Oysa bunlardan birkaç yüz bini iş bulabiliyor. Bütün kapitalist dünyada olduğu gibi ülkemizde de işsizlik oranı gençlerin arasında hızla artıyor. Topraklarından kopan onbinlerce genç, iş bulabilmek umuduyla büyük kentlere göç ediyor.

— Bütün parlak sözlere rağmen, eğitim olanakları hâlâ kısıtlı. Diğer yandan her yıl yüzbinlerce genç, üniversite kapılarında yığılıyor. Bilimden, yurt ve dünya gerçeklerinden kopuk, üretimle doğrudan hiçbir ilişkisi olmayan, eğitim düzeni yüzbinlerce genci ellerinde diplomalarıyla yıkıma sürüklüyor.

Emperyalizmin, yerli ve yabancı tekellerin talan ve sömürü alanına getirilen ülkemizde, karşımıza çıkan gerçekler bunlardır. Ve biz bu gerçekleri her gün biraz daha bilinçle kavradıkça ülkemizin bağımsız, demokratik, özgür ve emekten yana geleceği uğruna savaşım vermek gerekliliğini duyuyoruz.

Baskıcı ve sömürücü güçler, yönetici sınıflar, her türlü demagoji ile bizleri kendi çıkarlarına bağlı kılmak ve özlediğimiz geleceğe olan inancımızı saptırmak, ya da yok etmek için çabalıyorlar. Kendi sınıfsal çıkarlarına göre işleyen eğitimi ve öğretimi, kurumlarıyla, ideolojik beyin yıkama yöntemleriyle bunu başarmaya çalışıyorlar. Yetmiyor; silahlı çetelerini, komando sürülerini üzerimize sürerek can güvenliğimizi ve öğrenim özgürlüğümüzü bile elimizden almaya çalışıyorlar. Örgütlenme özgürlüğümüzü yasal kısıtlamalarla ya da anti - demokratik uygulamalarla baskı altında tutuyorlar.

Bizler kurtuluşumuzu halkımızın kurtuluşunda görüyoruz. Bu nedenle ekonomik, politik ve demokratik haklarımızı kazanma uğruna verdiğimiz savaşımı, halkımızın emperyalizme, tekellerin egemenliğine, her türlü gericiliğe karşı verdiği bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük savaşımıyla birleştiriyoruz.

Ama bunu tam anlamıyla gerçekleştirebilmek için örgütlü olmak gerekir; yolu ve hedefi iyice belirlenmiş eylemler içinde olmak gerekir. Hiç kuşkusuz gençlik, emperyalizme, tekellerin ve büyük toprak sahiplerinin sömürüsüne, faşizme, ırkçılığa, gericiliğe ve yoz eğitim düzenine karşı savaşımda bugün düne oranla daha örgütlüdür. Eylemleri daha bilinçli bir temele dayanmaktadır. Ama süregelen örgütsel dağınıklığı yendiği, bütün güçlerini topladığı henüz söylenemez. İlerici, devrimci gençlik hareketinin karşısında duran görev, işte bu duruma son vermektir. Bu gerçeklerden kalkınarak 4 gençlik örgütü :

a — Çalışan ve okuyan gençliğin çeşitli sorunlarını tartışmak;

b — Gençlik örgütleri arasında kalıcı bir eylem birliğinin yolunu açmak amacıyla, bütün gençlik örgütlerinin katılabileceği yığınsal bir forum kararını aldı.

DEMOKRATİK GENÇLİK FORUMU 19 - 20 Mayıs tarihlerinde toplanacaktır.

1 — FORUM, hangi görüşte olursa olsun, anti - faşist ve anti - emperyalist ilkeler doğrultusunda örgütlenmiş, işçi, köylü ve öğrenci bütün gençlik örgütlerine açıktır.

Foruma katılmanın bütün yurt düzeyini kapsaması ve forumun eşit temsil ve eşit oy ilkesi temelinde en demokratik ölçülerde gerçekleşmesi başlıca amacımız olacaktır. Ancak demokrasi savaşımına ve özelde demokratik gençlik hareketine yöneltikleri saldırılarla faşistlerden hiç de geri kalmayan bazı bozguncu örgütlerin katılmalarına olanak verilmeyecektir. Halkımıza, demokrasi ve özgürlük savaşımına olan bağlılığımız bunu gerektiriyor.

2 — Forumun daha yoğun bir tartışma düzeyinde geçmesi ve katılacak örgütlerin önceden belirlenebilmesi için çeşitli bölgelerde, o bölgedeki gençlik örgütlerinin katılacağı ara toplantılar yapılacaktır. Bu toplantıların yeri ve tarihleri en kısa sürede açıklanacaktır. Ancak bu toplantılara herhangi bir nedenle katılamayan gençlik örgütleri HAZIRLIK KOMİTESİNE doğrudan başvurarak foruma katılma olanağı elde edebilirler.

3 — FORUMUN amacını ve tartışılacak konuları içeren DEMOKRATİK GENÇLİK FORUMU HAZIRLIK BELGESİ önceden bölge toplantılarına ve örgütlere iletilecektir.

4 — FORUMU düzenlemek için harekete geçen 4 örgüt kendi arasında GEÇİCİ HAZIRLIK KOMİTESİ oluşturmuştur. Çeşitli gençlik örgütleriyle yapılacak temaslar sonucu bu komite genişletilerek FORUM HAZIRLIK KOMİTESİ'ne dönüşecektir.

BYÖKD DKD İGD KDB

demokratik örgüt düşmanı ankara valisi Durmuş Yalçın

BU ADAMI İYİ TANIYIN!

Ankara İGD Çankaya Şubesi'nden sonra, kapatma süresi dolan Ankara İGD Merkez Şubesi, MC'nin Ankara Valisi Durmuş Yalçın tarafından ikinci kez süresiz olarak kapatıldı.

Neler oluyor Türkiye'nin başkenti Ankara'da? İki yıllık iktidarı süresince demokratik örgütleri dağıtmak için akla gelmedik yöntemler bulup geliştiren, kanunsuzluğu «kanun» haline getiren gerici - faşist karması MC'nin Ankara Valisi Durmuş Yalçın ne yapmak istiyor?

Demokratik örgüt düşmanı, halk düşmanı Durmuş Yalçın, kime, nasıl güveniyor? Kanunsuzluğu, yolsuzluğu, rüşveti, suntayı, cuntayı, talanı, yalanı yüksek mahkemelerce, meclis araştırma komisyonlarınca onaylanan gerici - faşist karması MC'ye mi?

Yasadışılığı yasallaştıran, Anayasa'yı başları sıkışınca değiştirmekten dem vuran, yasaları uygulamamakta ayak direyen, Anayasa'yı halkımıza **«lüks»** gören ve **«bu anayasa ile devlet yönetilmez»** diyen gerici - faşist güçler, onların valileri, özellikle de Ankara Valisi Durmuş Yalçın, şunu iyi bilsinler ki, uygulamamakta ayak diredikleri o yasal hakların hesabı birgün teker teker sorulacaktır.

Çünkü halkımız aşına, ekmeğine, insanca, özgürce yaşamına göz koyanları, gerici güçleri iyi tanıyor artık. MC ve onun valisi de anlıyor ve görüyor bunu. Bu yüzden saldırıları yoğunlaşıyor. Bir gün daha iktidarda kalabilmek için her olanağı kullanıyorlar. Ama boşuna bu çaba...

Vali Durmuş Yalçın, İGD subelerinin bir gün açık kalmasına tahammül edemiyor. TÖB - DER'i, TÜTED'i, TÜM - DER'i, bu Türkiye'nin en güçlü, en yığınsal demokratik örgütlerini Mao'cu provakasyonu bahane ederek kapatıyor. İlerici - devrimci kuruluşlara azgınca saldırıyor. Mao'cu fasistlerin ihbarlarına kulak vererek İGD şubesini aratıyor. Bunu, İGD şubesinde aradığı (!) şeyi bulamayacağını bile bile yapıyor. Ve arkasından arama bahane edilerek, **«kapattım»** deyiveriyor Vali Durmuş. Durma, ara, arat bakalım. Kapat örgütleri. Ama tüm bunları yaparken, bunun hesabını verecek şekilde davran. Çünkü bu hep böyle gitmez... Sırtını dayadığın bu iktidar gidecektir elbet bir gün.

Yasaları çiğniyorsun bay vali. Yasal olarak çalışma yapan demokratik örgütleri yasa dışı, anti - demokratik olarak kapatmakla yasaları çiğniyorsun.

Kuşkusuz yaptıklarına tek başına karar vermiyorsun. Özellikle saldıracağın örgütleri de biliyorsun. İGD üzerine tüm yurtta yöneltilen saldırıların Ankara'daki uygulayacısısın. Edirne, İzmir, Zonguldak, Gaziantep, Hatay Valileri de aynı şeyi yapıyorlar.

Edirne Valisi, şubenin kuruluşunu anti-demokratik olarak engellemeye kalkıyor. İGD Genel Merkezi'nin şube açmaya yetkisi yoktur (!) diyor. Bilmiyor mu ki İGD Türkiye'nin 10 yerinde şube açmış? Öteki yerlerde nasıl açtıysa Edirne'de de açacak. Buna engel olamayacak. Bil iyor tabii. Çünkü bu yasal ve en doğal bir hak. Yasaları çiğneme pahasına engel oluyorsa o başka...

İzmir Valisi, şube kurulduğu günden beri çalışmalarını engeliyor. Bu hiç bir yasal temeli olmayan anti - demokratik uygulama son günlerde yeni bir provakasyonla değişik bir biçim verildi. Derneğin sağı - solu resmi, sivil polis kaynıyor. Amaç açık, gençlik üzerinde tedirginlik yaratmak. Çalışmaları bu şekilde engellemek. Ama bu oyun İzmir'de sökmüyor.

Samandağ İGD şubesi kanunsuz olarak basılarak arandı. Suç unsuru (!) olabilecek birşey bulunmadı. Bile bile aradılar.

Gaziantep şubesi hâlâ kapalı. İlerici bir işçinin ölümünden sonra polis derneği bastı. Arama yaptı, derneği tahrip etti. Oysa aynı saatlerde cinayeti işleten faşist Ülkü Ocakları aransaydı, bir orduyu donatacak kadar silâh bulacaklardı. Ama aramadılar. Gaziantep Valisi İGD'yi arattı. Bir şey mi buldu? Hayır. Derneği arattığı için süresiz kapattı!

Zonguldak'ta, Batman'da, Adana'da, Diyarbakır'da bu ve benzer uygulamalar sürüp gidiyor. İGD'ye saldırı bir yandan değil. Her koldan, her soydan ve boydan gerici - faşist, sapık akımdan...

Ama İGD tüm bunlara göğüs geriyor. Etkisiz kılıyor. Ankara'nın ilerici gençleri yılmıyor. Her kapatılışta daha güçleniyor. Durmuş Yalçın'a, faşistlere, Mao'culara inat, yeni bir şube ile karşılarına çıkıyorlar. Çünkü biliyor. Gün gelecek kolayına kapatamayacak örgütünü Durmuş Yalçın ve onun gibiler.

Çünkü İGD gençliği kucaklıyor. Gençlik de İGD'yi. Gelişme bu yönde. Anadolu'nun dört bir yanından İGD şubeleri fışkırıyor. Toprağa atılan tohum nasıl baharda filizlenir, toprağı yarar çıkarsa öyle. Çünkü tohum toprağın bağrında yeşeriyor. İGD'nin gelişmesini önlemek bunun için zor.

Bunu böyle bilsin İGD'nin gelişmesinin önüne geçmek isteyenler. Ve ona göre davransınlar...

yorum

Ülkemiz bugün kesin bir dönemecin eşiğine gelmiştir. Egemen güçlerin baskı ve terörü arttırmaları, faşist tırmanışı hızlandırmaları bu dönemeci kendi yararlarına aşma, sömürü düzenlerini daha rahat, daha kolay sürdürebilme yönündeki tercihleri faşist diktatörlüktür.

Buna karşılık basını işçi sınıfının örgütlü gücünün çektiği bağımsızlık, demokrasi, ilerleme güçleri cephesi, faşist tırmanışa son vermek, sömürüsüz ve baskısız bir toplum yolunda ileri demokratik Türkiye'yi kurmak için savaşım veriyorlar.

Ve bu savaş boylu boyunca, fabrikalarda, tarlalarda, üniversitelerde alabildiğine sürüp gidiyor. Hayatın her alanında süren böylesine çetin, kıran kırana bir savaşım karşılıklı güçlerin örgütlülük düzeyine göre, güçler dengesine göre inişli çıkışlı oluyor.

İşçi sınıfımızın örgütlülük düzeyi bu savaşıma yön veriyor. Fabrikalarda toplanan binlerce işçi bir anda eyleme geçebiliyor artık. Ekonomik ve demokratik hakları için hayatı durdurabiliyor.

Öğrenci gençlik kesimi içinde ise bir kargaşa, bir dağınıklık olmakla birlikte, işçi sınıfının yolundan yürüyen ilerici gençlik hareketi hızla gelişiyor. Güç kazanıyor.

Oysa kırsal kesimlerde henüz örgütlenme yönünde önemli bir adım atılmış değil. Bazı bölgelerde «mahalli», «köy kalkındırma ve kültür» dernekleri köylü gençliğin çabaları ile kurulmuştur. Yoksul köylüleri, üretici köylüleri bir çatı altında toplayan «kooperatif»ler, istifçilerin, aracıların, tefecilerin, karaborsacıların engellemelerine karşı işlerlik kazanmaya başlamıştır.

Tüm bunlara rağmen dağınık birimlerde oluşan bu gelişme istenilen düzeyde değildir. Ve örgütlenme sorunu tüm çıplaklığı ile gündemdedir. Böylesine önemli bir görev özellikle ilerici, yurtsever, demokrat köylü gençlere düşüyor. Ve bu görevin üstesinden gelmeleri için bugün bazı olanaklar doğmuştur.

Bugün yoksul ve az topraklı köylülerin, her türlü sosyal haktan yoksun köy gençlerinin büyük toprak beylerine, ağalarına dayanak olan ekonomik ve sosyal bağımlılığını artıran temel ekonomik eğilimin analizi «toprak, onu işleyenindir» belgisinde somutlanmaktadır. Toprağı işleyenlerden yana savaşım tekelci sermayeye karşı yürütülen savaşımla içiçedir. Ve bu ikisi elele yürüdüğü sürece başarılı olunuyor.

Köylü gençlerin bu gerçeği gözönünde tutarak atacakları her adım işçi sınıfına, demokratik güçlere yeni bir güç katacaktır.

GÜZELCE BİZİMLE

Türkiye işçi sınıfının yiğit savaşçısı, DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'yi bir yıl önce (11 Nisan 1976'da) kaybettik. DİSK Genel Sekreteri Güzelce, sınıf savaşının giderek şiddetlendiği bir dönemde yakalandığı onulmaz hastalıktan kurtulamadı. Genç yaşta, işçi sınıfına ve onun bağımsızlık, demokrasi, barış toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımına daha çok yararlı olacağı bir dönemde, kavga içinde aramızdan ayrıldı.

Güzelce yaşamını işçi sınıfına, onun devrimci sendikal birliğine adamıştı. Ancak o, işçi sınıfının devrimci sendikal birliğinin DİSK' in çatısı altında gerçekleşebileceğini de sürekli belirtiyordu. Bu nedenle, Amerikan güdümlü sarı sendikacılığın karargâhı Türk - İş yönetici kliğinin en büyük düşmanıydı. DİSK'in kurucuları arasında bulunması, ilk genel sekreterliğini yapması, tekrar genel sekreterliğe seçilmesi de bunu doğrulamaktadır.

DİSK'in Mayıs 1975'de yapılan 5. Genel Kurulu'nda ikinci kez Genel Sekreterliğe seçilen İbrahim Güzelce, devrimci sendikal hareketin gelişmesinde, yeni boyutlar kazanmasında, özellikle demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının ilkelerinin hayata geçirilmesinde özverili çabalar göstermiştir.

Hastalığı sırasında bile savaşımdan ayrı kalmamış, DİSK'in örgütlenme çalışmalarına, 1 Mayıs hazırlıklarına aktif olarak katılmıştır. Güzelce, son olarak yazdığı «1 Mayıs» yazısında; **«1 Mayıs 'Bahar ve Çiçek Bayramı' değildir. O gün kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplamayı biz burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, Türk - İş'e bırakıyoruz»** diyordu. Ve 1 Mayıs 1976'da yüzbinlerce işçi, emekçi, genç, aydın Taksim alanına sığmıyordu...

Güzelce'yi kaybettik. Tam bir yıl oldu. Ama işçi sınıfı O'nu kalbinde, bilincinde, savaşımında yaşatıyor. Yüzbinierce işçi, emekçi, ilerici yurtsever genç yığınsal gösterilerde, toplantılarda hep bir ağızdan «GÜZELCE BİZİMLE» diye haykırıyor.

1 MAYIS'TA BULUŞALIM

1 MAYIS YAKLAŞIYOR

1 Mayıs, dünya işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Tüm dünya'da yığınsal gösteri, miting ve toplantılarla kutlanır.

Amerikan işçi sınıfının 90 yıl önce (1886), Amerikan tekellerine, burjuvazisine başkaldırışının yıldönümü, 1 Mayıs. Amerikan işçi sınıfının 8 saatlik işgünü temel belgisi altında direnişe geçişinin 90. yılı...

1 Mayıs 1977'de yine sömürü dünyasının emekçileri ekonomik, demokratik, politik istemler ileri sürecek, meydanları dolduracaklar.

Türkiye işçi sınıfı bu yıl da 1 Mayıs'ı kutlamak için aylarca önce çalışmalara başladı. Egemen burjuvazinin işçi sınıfına yasakladığı, unutturmak istediği, bunun için 1 Mayıs'ı **«Bahar ve Çiçek Bayramı»** ilân ettiği bu günü, işçi sınıfımız 51 yıllık aradan sonra geçen yıl DİSK'in örgütlemesiyle ilk kez yığınsal bir biçimde kutladı. Egemen burjuvazi, gerici faşist karması güçler, maocu bozguncular, oportünistler telaşa kapıldılar. Telaştan da öte dehşetli bir korkuya düştüler. Böylesine görkemli bir eylem görmemişlerdi belli ki.

Ve 1 Mayıs'ı yaratan, yaşatan, işçi sınıfına, onun devrimci sendikal örgütü DİSK'e elbirliği ile, ağızbirliği ile saldırdılar. **«DİSK'in canına ot tıkayacağız»** dediler. Olmadı. Yapamadılar. Güçleri yetmedi. DGM'yi çıkaralım dediler. Bu oyun da tutmadı. İşçi sınıfının uyanıklığı, bu fırsatı da vermedi onlara. Ve bu kez daha ağır bir tokat yediler, işçi sınıfından, işçi sınıfının yanında saf tutan demokratik güçlerden, 16 Eylül'de...

İşte şimdi yine 1 Mayıs yaklaşıyor. Bu yılki kutlama, kuşkusuz, bir öncekinden daha yığınsal, daha renkli, daha görkemli olacak. Tüm fabrika ve işyerlerini, ilerici gençleri, köylüleri 1 Mayıs'ın heyecanı aylarca önceden sardı. Çalışmalar, işçi sınıfının örgüt disiplinine uygun olarak sürüyor.

İYG'te bu önemli gün için kendi olanakları ile hazırlık yapıyor. **«1 MAYIS ÖZEL SAYISI»** için çalışıyor. Özel sayının 1 Mayıs'tan önce çıkması için çaba harcıyor.

Tarihsel görevleri bölücülük, işçi sınıf düşmanlığı, burjuva ajanlığı olan maocu faşistler, 1 Mayıs'ı ayrıca kutlayacaklarını yayın organlarında ilân ettiler. Bu olay, onların, işçi sınıfı ve demokratik hareketten dıştalanmaları sürecini hızlandıracaktır. Maocu faşistler toplayabilecekleri birkaç yüz kişiye anti - sovyetizm, anti - komünizm'i şırınga ederek, kendilerini tatmin edeceklerdir.

Maocu faşistlere hiçbir demokratik, yığın eyleminde yer yoktur.

DİSK'in örgütlediği 1977 1 Mayıs'ına katılmak için ileri.

1 Mayıs 1977'nin işçi sınıfımızın sendikal birliğinin sağlanması yolunda önemli bir adım olması için ileri.

Yaşasın 1 Mayıs.

İGD'Lİ YURTSEVER GENÇ HİKMET UMUL FAŞİSTLERCE ÖLDÜRÜLDÜ

SALDIRILAR İGD'NİN GELİŞMESİNİ DURDURAMAZ!

Faşist çeteler bir ilerici yurtsever genci daha katlettiler. İzmir'de öldürülen İGD'li, yurtsever genç Avni Ece'nin kanı kurumadan İskenderun'da diğer bir İGD üyesi Hikmet Umul'u öldürdüler.

Hikmet Umul İskenderun Cumhuriyet Lisesi'ne devam ediyordu. O savaşım yolunu işçi sınıfının yolu olarak belirlemiş, halkının "ulusal ve sosyal kurtuluş" savaşımına omuz vermişti ve bu kavganın ta içinde dövüşürken vuruldu

Arkadaşlarıyla birlikte okuldan çıktıktan sonra polisin saldırısına uğradı.. Bu saldırıyı boşa çıkartmaya çalışırlarken, diğer tarafta faşist komando saldırısıyla karşılaştılar. Silahla, bıçakla gelen faşistlerin bıçak darbeleri altında kalan ve göğsünden yaralanan Hikmet Umul, kaldırıldığı hastanede kurtulamayarak öldü. Hikmet'in diğer 6 arkadaşı çeşitli yerlerinden yaralandılar. Saldırganlar herkesin gözü önünde kaçtılar, hem de polislerin gözlerinin içine baka baka!..

Hikmet Umul'a arkadaşları büyük bir cenaze töreni düzenlediler. Cenaze törenine öğrenciler, öğretmenler, veliler, analar, bacılar, işçiler geniş olarak katıldılar. Hikmet'in kişiliğine, ve uğraşına yaraşır bir biçimde geçen cenaze törenine katılan ilerici yurtseverlerin sayısı 10 bini geçiyordu. Cenaze töreninde bozuk sesler çıkmadı değil. Maocular ve polisler elele yürüyüşü engellemek istediler ama tesbit edilen "Analar doğurur faşistler öldürür", "Hikmetler ölmez", "Katil iktidar" sloganlarını haykıran kitlenin gür sesi arasında eriyip gitti. Bozguncuların çatlak sesleri mezarlığa gelindiğinde maocu faşistleri yönlendiren ve ne olduğu belirsiz bir kişinin onun mezarının başında "Hikmet emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı verdiği savaşta" öldü diye nutuk vermeye kalkması tepkilere neden oldu ve maoculuğun karşı devrimci yüzünü, devrimci gençlere utanmazca nasıl sahip çıkmak isteğini bir kez daha gözler önüne serdi. Fakat bu çatlak sesi kitle susturmasını bildi. Hikmet'in mezarı başında oyunlarını oynayamayan maocu faşistler tören dönüşü polisin saldırısına yolaçan provokatif eylemleriyle 100'e yakın ilericinin gözaltına alınmasına neden olmuşlar ve egemen burjuvazinin sadık köleleri olarak kendilerine verilen görevi "başarıyla" yerine getirmişlerdir.

Maocu hainler kimin yanında yeraldıklarını kimin değirmenine su taşıdıklarını provokatif eylemleriyle İskenderun'da tüm çıplaklığıyla ortaya koydular, egemen burjuvazinin sol kolu olduklarını kanıtladılar. Yalnız İskenderun'da kanıtlanan bir şey daha vardı : O da hızla gelişen ilerici gençlik hareketinin aldığı boyutlarla bağıntılı olarak gençliğin İGD'yi ve İGD'nin gençliği kucaklaması idi.

KAPİTALİZMİN UCUZ İŞGÜCÜ "ÇIRAKLIK"

İGD İşçi - Gençlik Bürosunun hazırladığı çıraklarla ilgili yazı dizisinin I. Bölümünü okurlarımıza sunuyoruz.

Kapitalizm, bir sistem olarak feodal üretim tarzının yerini aldıktan sonra bir yandan sermaye ihracı ve sömürge ülkelerinin talanı, bir yandan da içerde işçilerin amansız sömürüsü yoluyla sermaye birikimini hızlandırdı. Üretim güçleri gelişti. Yeni üretim alanları ortaya çıktı. Sanayinin gelişmesi, bilim ve tekniğin bulgularının üretime sokulması iş bölümünü ve işin niteliğini artırdı. Diğer yandan da işin basitleştirilmesini doğurdu. Bundan yeni bir sömürü olanağı bulan kapitalistler üretimde geniş ölçüde kadın ve çocuk emeği kullanmaya başladılar. Özellikle tekelci kapitalist aşamada kadın ve çocuk emeği sömürüsü yoğunlaştı. Bugün kapitalistler dünyada milyonlarca çocuk işçiyi acımasız bir sömürü, sefalet, yorgunluk, bezginlik, kölelik, cahillik ve zalimliğin baskısı altında eziyorlar.

Bu milyonlarca çocuk ve gencin büyük bir kesimini de çıraklar oluşturmaktadır.

Üretici güçlerin gelişmesi, başkalarının yanında insanın işgücünün yetkinleşmesini de içerir. İnsan üretim süreci içinde elde ettiği deneyimleri biriktirip, geliştirerek ve genelleştirerek, pratik sonuçlar çıkararak işgücünü yetkinleştirir. Bu deneyim kuşaktan kuşağa, işçiler tarafından genç işçilere ve çıraklara aktarılarak üretim devam edebilir.

Bu nedenle iş alışkanlığının ve yeteneğinin insana kazandırılması onun daha küçük yaştan üretim süreci içinde teorik ve pratik olarak bilgilendirilmesiyle mümkündür. Yani işgücünün eğitimi, üretimin bir candamarıdır.

İŞGÜCÜNÜN EĞİTİMİ ÜRETİMİN CANDAMARIDIR

Ne var ki, işgücünün eğitimi, üretim ilişkilerinden ve genel olarak üretim tarzından bağımsız değildir.

İşgücünün eğitimi, insanların eğitim çağının başlangıcından itibaren kendi yetenek ve gücüne göre belli bir iş alanında teorik ve pratik olarak çalışmasıyla olanaklıdır. Ancak insanın bu çalışmayı yapabilmesi için herşeyden önce ekonomik ve sosyal gereksinmelerinin karşılanması gerekir. Eğitim olanaklarının tanınması gerekir.

Oysa kapitalist üretim tarzında sermayedarların kâr, daha çok kâr hırsı üretimin insancıl amaçlar ve insanların gereksinmesi için değil, kâr için yapılması sonucu işgücünün eğitimi de düzensiz, olanaksız, sağlıksız olur. Kapitalistler hem üretimi yapacak işçilerin iş yeteneklerinin olmasını, makinaları çalıştıracak bilgiye ve yeteneğe sahip olmalarını isterler, hem de buna zaman ve olanak tanımazlar. Kâr hırsı bunun önüne geçer. Bu nedenle kapitalist toplumda işgücünün eğitimi de bir sömürü konusudur. Çıraklar içinde bu böyledir.

Çıraklara iş öğretirlerken, onların aynı anda çalışmalarını ve kendilerine yapılan masrafların, kendileri tarafından karşılanması istenir. Çıraklık ilişkisi buna göre kurulur. Özellikle çırakların teorik eğitimi için iş saatlerinden zaman ayırmak istemezler. Işyerinde iş öğrenmenin dışında angarya hizmetlere koşarlar. Çünkü kapitalistlerin düşündüğü, sağlıklı, yetenekli işgücü yetiştirmek, üretici güçleri geliştirmek değil, ilk ve temel amaç kârdır.

Böylece çıraklık kapitalist sistemde bir işgücü eğitimi değil, bir aşırı sömürü aracı durumundadır. Hele küçük birimlerde esnaf ve zanaatçı yanındaki çıraklar, çırak olmaktan çok birer köle, birer hizmetçi olarak kullanılmaktadır. Ücret karşılığı yanında işçi çalıştıramayan bu esnaf ve zanaatçılar çırakları ya bedava ya da çay parasına çalıştırmaktadırlar.

GERİ KAPİTALİST ÜLKELERDE ÇIRAKLARIN DURUMU

Bütün kapitalist dünyada çırakların genel durumu aşağı yukarı böyledir. Ancak geri kapitalist ülkelere oranla gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi sınıfının ve çırakların kendilerinin mücadelelerinin sonucu bu sömürü oranı az da olsa sınırlanmıştır.

Elbette ki tüm çalışan ve sömürülenlerin gerçek ve tam kurtuluşu işçi sınıfı ile birlikte ve işçi sınıfı iktidarında, kapitalist sistemin tümüyle yıkılmasıyla olacaktır. Ancak kapitalist sistem içinde her türlü sömürünün sınırlandırılması için varolan olanaklardan yararlanarak savaşım vermek gerekir.

Eğitim olanakları olmayan, işsizlik karşısında çaresiz çocuk ve genç işçileri aşırı sömürü ağı içine alan kapitalistler, onları en düşük ücretlerle çalıştırır. Çünkü kapitalistlerin elleri altında sürekli bir işsizler ordusu bulunmaktadır. İşsizler ordusunun büyük kesimini günümüzde artık genç emekçiler oluşturmaktadır.

Bu aşırı sömürü olanağını elden kaçırmak istemeyen patronlar, çeşitli yasalarla bu sömürülerini meşrulaştırmışlardır. Örneğin sigorta hakkı, sendika hakkı, 18 yaşında seçme hakkı vb. gibi hakları tanımamışlardır.

Daha sayılabilecek bir sürü nedenden ötürü çocuk ve genç işçilerin, çırakların eski ve yaşlı işçi kuşağından değişik bir konumları ve özel birtakım sorunları vardır.

ÇIRAKLARIN GENEL İSTEMLERİ, VE ÖRGÜTLENME

İşçi sınıfının sömürüyü sınırlandırma ve ortadan kaldırma genel savaşımı içinde genç ve çocuk emekçiler, çıraklar ayrıca «eşit işe eşit ücret» için, «teknik ve mesleki eğitim olanakları elde etmek» için, «militaristleşmenin yokedilmesi» için, «siyasal ve sosyal haklardan eşitçe yararlanmak» için savaşım veriyorlar.

Genç emekçilerin bu savaşımını örgütlemek, bu savaşımı işçi sınıfının demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımına uyumlu halde yürütmek için onlara yol göstermek, çıraklık sorununun çözümlenmesi çıraklar üzerindeki baskı ve sömürünün sınırlandırılması ve giderek yokedilmesi için, işçi sınıfının politik ve ekonomik örgütleri ilerici gençlik kuruluşları çaba harcamalıdırlar.

Bunun için biz ilerici gençler olarak, genç emeğin, daha küçük yaşlarda mesleki eğitimden kültürel ve sportif çalışmalardan geçerek korunmasını istiyoruz. Genç emeğin sömürülmesine karşı çıkıyoruz. Bu karşı çıkış boş birşey değildir. Kapitalizmin ortaya çıkışı ile birlikte, genç emeğin sömürüsünün arttığını tarihsel konumu içinde inceliyoruz. Bir takım kazanımların işçi sınıfının genel savaşımı ile aldığını gösteriyoruz. Ülkemizde varolan yasalardaki çıraklarla ilgili hükümleri ve bunların eksikliklerini inceliyoruz. Deneyler ışığında varolan yasaların, kazanımların uygulanması, yasalarda olmayan hakların alınması için, işçi sınıfının öncülüğünde verilen savaşımdan kendimizi ayırmadan, onun kan tazeleyicisi olarak örgütlenmemiz gerektiğini vurguluyoruz.

(Gelecek sayılarımızdan itibaren, çıraklarla ilgili yazı serimizi vermeye devam edeceğiz. Bu yazı serisi içinde çırakların yasalar önündeki durumlarını, çıraklığın ortaya çıkışından bugüne dek inceleyecek ve çözüm yollarını araştıracağız. Bu arada da çıraklarla yaptığımız çeşitli konuşma ve röportajları vermeye çalışacağız.)

RÖPORTAJ

SEDAT ÖZTAŞLI - TORNACI ÇIRAĞI - HASKÖY

İYG — Çalıştığın yerde kaç çırak var, ortalama yaşınız?

— İşyerimizde iki çırak çalışıyoruz. İkimiz de 13 yaşındayız. Kız yok.

İYG — Çalışma saatleriniz ve günleriniz nasıl düzenleniyor?

— Sabah saat 8'den akşam 19'a kadar çalışıyoruz. Belirli bir saat yok. Yemeğimizi dükkânda yiyip, yemek paydosunda temizlik yaparız. Cumartesi 16'ya kadar çalışırız.

İYG — İşe girerken yaptığınız sözleşme var mı?

— Yok. Zaten Hasköy'de hiçbir yerde yoktur. Başka yerlerde var mı, bilmiyorum?

İYG — Gerçekten çırak olarak mı, yoksa çırak adı altında ucuz işçi olarak mı çalışıyorsunuz?

— Bana çırak diyorlar ama herhalde her yerde olduğu gibi ucuz işçi olarak çalışıyorum.

İYG — Usta veya kalfalarla akrabalığınız var mı?

— Yok. Usta komşumuz olur.

İYG — Size mesleki eğitimi kim veriyor, nasıl?

— Benim burada iki ustam var. İkisi kardeş. Onlar öğretiyor. Kendileri çalışırken bana da anlatıyorlar. Bazan da ufak tefek işleri tornada bana yaptırıyorlar. Ama ufacık bir hatada çok dövüyorlar. Mesleğimi isteyerek değil, korkarak öğreniyorum.

İYG — Meslek eğitiminden başka ders görüyor musun?

— Hayır.

İYG — Çıraklarla ilgili genel kanunlara uyuluyor mu?

— Yok canım. Ustalar genellikle tüm kabadayılıklarını bize uygularlar. En önde gelen cezaları da dayak atmak. Sorarsan koluma altın bilezik takacakmış, dayak atsa ne olurmuş? Ben ona teşekkür etmeliymişim!

İYG — Ne kadar ücret alıyorsun? Artış nasıl oluyor?

— Ben iki ay evvel 75 TL. haftalıkla işe girdim. Her ay haftalığıma 25 TL. zam geldi. Şimdi 125 TL. haftalık alıyorum. Bundan sonra haftalığıma zam yapılır mı bilmem?

İYG — Bu soruların dışında verebileceğiniz bilgi var mı?

— Var tabii. Daha insanca bir çalışma istiyoruz. Sigortalı olmak istiyoruz. Bir keresinde sigorta müfettişleri geliyordu, ustam bizi parka oynamaya gönderdi. Dini bayramların dışında bayram izinleri yapmıyoruz. Sonra işyerimizde kaza da çok oluyor. Bunlara karşı da hiçbir güvencemiz yok. Ustanın insafına bağlıyız.

Bu sayı ile birlikte «MC'nin Üniversite ve Yüksek Okullar Dosyası» na başlıyoruz. Öğrenim döneminin sonuna yaklaştığımız bugünlerde, yüksek öğrenim gençliğinin içinde bulunduğu durumu, sorunlarını ve akademik - demokratik istemlerinin yansıtılacağı bu yazı dizisi bundan sonraki sayılarımızda da sürdürülecektir.

MC'NİN ÜNİVE
YÜKSEK OKUL

MERKEZ BİNADA FAŞİST İŞGAL KIRILACAKTIR!

İstanbul Üniversitesi Merkez Binası bundan iki yıl öncesine kadar ilerici, devrimci öğrencilerin etkin oldukları, faşist komandoların bir güç olmaktan öte seslerini bile çıkaramadıkları güçlü bir potansiyeli bünyesinde barındırıyordu. Ama daha sonraları bu güçlü potansiyel, gerek yoğunlaşan faşist baskı ve terör, gerekse böylesine güçlü demokratik potansiyeli hovardaca harcayan goşist maocu sapık akım temsilcilerinin dar grupçu görüşlerinin pratikte beliren sekter ve demokratik öğrenci hareketinin gelişimine ters eylemleri Merkez Binayı aşama aşama faşistlerin eline teslim etti.

Olaylar Sadi Irmak Hükümeti dönemi ile birlikte hızlılık kazandı. Bu dönemde faşist komandolar dozu gittikçe artacak olan yoğun saldırılara giriştiler, geniş öğrenci kesimlerini apolitize etmek için çaba harcadılar. Güçsüz olduklarından «Merkez Bina»yı yalnız iki küçük grubun (goşist, maocu - faşist) çatışma alanı yapmak istediler. Başardılar da.

Oysa o dönemde İYÖKD'ün yalnız Hukuk Fakültesi'nde bin üyesi vardı. Ama bu büyük güç olayları dışarıdan seyrediyordu. Çünkü, 10 - 15 «keskin devrimci» Merkez Binayı korumayı (!) kendi işleri sanıyorlar, hiç bir yerde bir elin parmaklarını aşamayan faşist komandolara karşı mücadelenin kitlesel bir biçimde verileceğinden habersiz görünüyor, gençliğin akademik - demokratik sorunları olabileceğini akıllarının uçlarından bile geçirmiyorlardı.

Daha sonra başa MC'nin geçmesiyle faşist saldırılar daha da yoğunlaştı. Merkez Bina saldırılarının odak merkezi haline geldi. Bu saldırılar belirli plan ve program dahilinde yürütüldü. Bu planı uygulayan faşistler Merkez Binayı bir üs olarak kullanıp, merkezden çevreye doğru diğer okullara yayılma stratejisi uyguladılar. Nitekim bugün Merkez Binadan kalkan faşistler Eczacılık Fakültesi'ne, Yabancı Diller Yüksek Okuluna, İktisat Fakültesi ek binasına, buradan yöneliyorlar, Merkez Bina'nın faşist işgal altına girmesinde faşistlerin üs olarak kullandıkları «Küllük» kıraathanesinin de önemli payı vardır. O «Küllük» ki yalnız öğrencilerin değil, tüm çevre halkının can güvenliğini tehdit etmektedir.

MERKEZ BİNADA SON DURUM

Merkez Binada bugün faşist terör kol geziyor. Bir avuç faşist militan istediklerini içeri alıp, hoşlarına gitmeyenleri okula bırakmıyorlar. Polisin tüm gücüyle yerleşmesine ve kapıda çok sıkı arama yapıldığını iddia etmesine karşın, okula giren öğrencilere önceden hazırlanmış demir çubuklarla, kesici aletlerle silahla saldırılıyor, güvenlik kuvvetleri öğrencilerin can güvenliklerini korumak bir yana, taraflı tutumları ile can güvenliğini daha da güçleştiriyorlar.

Can güvenliği denilince fakülte yönetimlerinin umursamaz, hattâ Hukuk Fakültesi örneğinde olduğu gibi açıktan faşistlerin yanında yer alan tavırlarını da göz ardı etmemek gerekiyor. O Hukuk Faklütesi Dekanı ki, «olayları çıkartanlar 30 - 35 kişilik solcu gruptur» diyerek faşist saldırganlara güç veriyor, ilerici öğrenciiere yönelen saldırıları meşru hale getiriyor.

Yine yönetimin 2. dönem yürürlüğe soktuğu her öğrencinin yalnız kendi anfisine girebileceği koşulu pratikte ilerici öğrenciler üzerine uygulanıyor. Yine II. dönem yürürlüğe konulan öğleden önce ders görenlerin, öğleden sonra okula girememeleri veya tersi duruma karşın Orhan Çakır gibi faşist elebaşları istedikleri zaman Merkez Bina'ya girebiliyorlar.

Ayrıca, faşist çeteler «Hukuk Fakültesi bozkurt yuvasıdır» diyen yazılar yazabilip, sınav sonuçlarını gösteren panonun yanıbaşına «Hergün, Genç Arkadaş» gazeteleri ve ölen faşistlerin resimleri asılı dururken, açıktan yönetmeliğe aykırı olan bu duruma ses çıkarmayan Hukuk Fakültesi Dekanı'nın 5 - 10 kişi ile sürdürülen öğrenimin sürekli devam ettiğini, ilerici, demokrat yüzlerce öğrencinin derslere girememesi karşısında hiç bir şey yapamayacağını söylemesi Dekan'ın faşistlerin tarafını tuttuğunun somut göstergesidir.

Oysa İstanbul Üniversitesi yönetimi sene başında olumlu bir tavır takınmış, günlük basına yansıyan demeçlerde görüldüğü gibi «Üniversitede tek taraflı öğrenim yaptırmayacağını söyleyerek gerekirse can güvenliğinin sağlanabilmesi için üniversite'nin süresiz kapatılabileceğini» belirtmişti.

Aslında gerçek çözüm yolu olmayan bu görüşün uygulaması üniversitenin 1,5 ay kapalı kaldığı sürede görüldü.

Süresiz kapatma yolu pratikte işlemeyince yöneticiler, çare olarak polisiye tedbirleri arttırmakla yetindiler. Ama bugün kendileri bile polisin güvenliği korumanın önemli bir gücü olmadığında birleşiyorlar, onların komandoların yanında yer aldıklarını itiraf ediyorlar. Hatta rektör, polisin olaylar karşısında tarafsızlığını sağlayabilmek için Bursa'dan kendi tanıdığı bir polis şefinin üniversiteye atanacağından söz ediyor.

FAŞİST İŞGAL KARŞISINDA İLERİCİ ÖĞRENCİLERİN TAVRI

İlerici, yurtsever Merkez Bina öğrencileri okullarından koparılıp, öğrenci kitlesinden soyutlama girişimlerine karşı amansız bir savaşım veriyorlar. Okullarına girebilmenin olanaklarını sonuna kadar zorluyorlar. Faşist çetelere karşı savaşımın kitlelerin dışında değil, öğrenci kitlesinin içinde, kitleyle beraber verilirse başarıya ulaşacağının bilincinde olarak hareket ediyorlar.

Yeni öğrenim döneminin başında değişik görüşlü ilerici gençlik kesimleri okula birlikte gitme kararı almışlardı. Bu karar gereğince ilerici, yurtsever öğrenciler Site Yurdu'nda toplanıyorlar, oradan topluca Merkez Bina'ya gidiyorlardı. Her seferinde polisin, faşist komandoların saldırılarıyla karşılaşmalarına karşın savaşımdan vazgeçmiyorlardı. Çıkış yolunun kitlesel mücadeleden geçtiğini bilen ilerici yurtsever öğrenciler Merkez Binaya her zaman tüm güçte katıldıkları halde, «maocu» bozguncuların «biz okula gidiyoruz, onlar pasifisttir» denli sözleri demogojiden başka bir şey değildir. O maocular ki, teslim bayrağını ilk önce çektiler, «masraflarımızı karşılayamadığımız için memleketimize gideceğiz» diyerek, Merkez Binaya gitme kararını bir tarafa bırakarak gerçek yüzlerini gösterdiler.

MERKEZ BİNA ÖĞRENCİLERİNİN İSTEMLERİ

İlerici - yurtsever öğrenciler gerçek çözümün iktidar sorunu olduğunu, sorunun özünün MC'nin yıkılmasından geçtiğini biliyorlar, ama bu sonucun toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi, okullarda da genişleyen toplumsal muhalefetin, öğrenci, öğretim üyesi ve üniversite çalışanlarının güç ve eylem birliğinden geçtiğinin bilincinde olarak bir avuç faşist çeteye karşı tek cephede hareket etmeyi öneriyorlar.

Öğrencilerin somut istemleri şunlardır :

- **Polis karakolları kaldırılmalıdır!**
- **Öğleden önce dersleri olanların öğleden sonra okuldan çıkarılmaları veya öğleden sonra dersi olanların öğleden önce okullarına alınmamaları uygulanmasına son verilmelidir!**
- **Öğrenim döneminin başından beri kapalı olan «Turan Emeksiz Lokantası» açılmalıdır!**
- **Merkez Bina'daki okullarda can güvenliği sağlanmalı, öğrenim 10 - 15 kişinin değil, tüm öğrencilerin derslere girebileceği bir düzeye getirilmelidir!**
- **Anti - demokratik Üniversite Disiplin Yönetmeliği'ne göre okullarından atılan ilerici, devrimci öğrenciler hakkındaki karar kaldırılmalıdır!**
- **«Ders ve sınav harçları» adı altında öğrencilerden para toplama işlemine son verilmelidir!**
- **Ders kitapları ucuzlatılmalıdır!**
- **Öğrenci Bürosu'ndaki işlemler basitleştirilmelidir!**
- **Merkez Binanın civarındaki faşist yuvalar dağıtılmalıdır!**
- **Merkez Bina'daki okulların öğrenci dernekleri faşistlerin ellerinden alınmalı, öğrenci derneği seçimindeki % 60 baraj sistemi kaldırılmalıdır!**

YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN SAVAŞIMI

Politik ortamın gün geçtikçe ağırlaştığı, faşist saldırıların tüm toplumsal kesimleri etkilediği bugünkü koşullarda, ilerici gençlik hareketine yönelen anti - demokratik baskılar bir kat daha artmakta; gençliğin can alıcı sorunu can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü yakıcılığını korurken, yeni yeni tertipler içerisine giren egemen güçler, üniversiteye, öğrenciye bakış açılarını, öğrencileri nasıl bir siyasi sömürü aracı olarak gördüklerini bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermektedirler.

Şöyle ki; üniversitelerimizin, akademilerin, yüksek okulların büyük bir kesimi bugün okunamaz durumdadır. Bilim ve öğrenim yuvası olması gereken üniversiteler, bilim ve öğrenim düşmanı egemen burjuvazinin çok yönlü saldırılarına hedef olmakta, faşizm özlemcileri, özlemlerini yaratma alanı olarak gördükleri üniversiteleri bilim yuvası değil, faşist yuvası haline getirmek istemektedir.

Faşizm özlemcileri bu yolda bazı adımlar da atmışlardır. Faşist işgal altına giren okulların küçümsenemeyecek bir sayı oluşturması, bunu kanıtlıyor. Faşist komandolar tarafından işgal edilen İstanbul Üniversitesi Merkez Binası'ndan, Erzurum Üniversitesine, Vatan Mühendislik Yüksek Okulundan, Atatürk Eğitim Enstitüsüne kadar uzanan yüksek öğrenim kurumları, eğitimde faşistleştirme girişimlerinin aldığı boyutları açık olarak gösteriyor.

İşgal altındaki okulların öğrencileri faşist terör altında inim inim inlerken, gericiliğe, faşist güçlere karşı direnen, ilericilik, devrimcilik bayrağını elden düşürmeyen okullarda faşist saldırılar yoğunlaşmakta, faşist komandosu, provokasyonu ile egemen güçlerin baskı ve terörü tüm ağırlığıyla İstanbul Fen Fakültesi, ODTÜ, İTÜ gibi ilerici, yurtsever öğrencilerin etkin olduğu okullar üzerine çökmektedir.

Bugüne dek görünmeyen bir biçimde kitlesel gözaltına alma eylemleri sıklaşmakta, pasoları ellerinden alınan öğrencilerin, pasoları olmadığı için okula alınmamalarının yanında, Şili faşizmini aratmayan bir görünüm içinde öğrenciler duvarlara dizilmekte, sokak ortasında yürütülen operasyonlarda görev alan vurucu timler, halkı, öğrencileri yıldırmak, apolitize etmek için ne gerekirse onu yapmaktadırlar.

Bu doğrultuda gelişen olaylar geçtiğimiz günlerde tüm açıklığıyla yaşandı. Örneğin İTÜ'ye bağlı Maden Fakültesi'ne karşı girişilen harekette bir kısım güvenlik kuvvetleri okulda bulunan 80 öğrenciyi alıp götürmüşlerdir. Yine öğrenci yurtlarına karşı kanlı saldırılara girişilmekte, Site ve Niğde yurdundan bir defada 600 öğrenci birden gözaltına alınırken, diğer yandan Şişli Siyasal Bilimler Yüksek Okulundaki faşist saldırı gerekçe yapılarak duvar önüne dizilen öğrencilerden 120'sinin yine gözaltına alınması, faşist baskı ve terörün ulaştığı yeni aşamanın simgeleridir.

Tüm bu baskılara, anti - demokratik uygulamalara karşın ilerici yurtsever öğrenciler sinmiş, faşist komando saldırılarından yılmış değillerdir. Anti - demokratik baskılardan geri çekilen gençlik kesimleri olmuştur ama gençliğin ezici çoğunluğu savaşımı tüm gücüyle sürdürmektedir.

Faşist işga
ların nüvel
ler, ODTÜ
çeteler o
sözlerine
ilerici - der
zimle güç
. Bu is
ma sorunu
yekün sal
kurumların
öğrenciler
ruluşların
Zafer ilkel
Kuşk
dayanışma
birlikte dü
faşist sald
kitlesinin
çekilmesin
yapmak,
lerinin, ok
şu bir g
savaşımın
istemlerin
nedenle,
pitl ve b
günün gör

RSİTE VE

LAR DOSYASI

vatan mühendislik'te faşist işgale karşı kavga ilerliyor!

Vatan Mühendislik Yüksek Okulu, faşist baskı ve terörün bütün ağırlığı ile ilerici öğrenciler üzerine çöktüğü okullardan birisidir. Yoğun faşist saldırılar Kerim Yaman'ın öldürülmesiyle doruk noktasına ulaşmış, okulda faşist işgal 18 Mart 1976 tarihinde 30 ilerici öğrencinin yaralanmasıyla biten faşist saldırı sonucu kesinleşmiştir. İlk başlarda faşistler okula kendi görüşlerinin dışında olan hiç kimseyi almıyorlardı. Fakat daha sonraları faşist demcgojinin pisliklerini yayabilmek, kendilerine taban yaratabilmek için demokrat öğrencilerin de derslere devam edebileceğini açıkladılar, bugün mevcudu 1200 olan okula ikiyüzü aşkın ilerici, yurtsever, devrimci öğrenci giremiyor. Öğrenciler okuldan atılma tehlikesiyle karşı karşıyalar.

FAŞİZM PROPAGANDASINA HAYIR!

Okulda herkes «Devlet», «Ülkücü Kadro» adlı faşist demogojinin yayın organlarını satın almak zorundadır, diğer «Millet, Hergün» gibi gerici - faşist gazeteler de Vatan Mühendislik'te serbestçe satılmaktadır. Bunun dışında sosyal çalışma adı altında öğrenciler her ay 20 lira verirlerken, son sınıf öğrencilerinden sene sonunda yayınlanacak «yıllıklar» için zoraki para toplanmaktadır. Parayı vermek istemeyenler bir daha okula gelemeyecekleri tehdidi ile karşılaşmaktadırlar.

Baskılar bu kadarla kalmıyor. Faşist çeteler sistemli ve düzenli bir biçimde faşizm propagandası yapıyor, ölen faşistlerin cenaze törenlerine tüm öğrencileri zorla alıp götürüyorlar. Hattâ, Akademilerarası Kurul'un aldığı karar gereğince, bu koşullarda hiç bir okulda gösteri, forum düzenlenemez kararına karşın ırkçı - şoven görüşlerinin propagandasını yapıyorlar. Faşistlerin bu girişimi Vatan Mühendislik ilerici, yurtsever öğrencilerin birim Derneği TEK-BAD tarafından engellendi. Bu yolun tıkanması üzerine faşistler haftada iki kez ders aralarında forum yaparak gerici - yoz görüşlerle kafaları bulandırmaya çalışıyorlar.

Faşist komandoların saldırıları yalnız öğrencilere karşı değildir. İlerici, demokrat öğretim üyeleri, asistanlarda faşistlerin baskısı altındadır. Bu öğretim üyelerinin dersleri boykot edilmekte, öğrencilerin derslere girmesi engellenerek ilerici, demokrat öğrenim üyeleri okulu terk etmeye zorlanmaktadır. Faşistler işgali o derece ileri götürmüşlerdir ki, şimdilerde birbirlerine girmekte şamanist - dinci çatışması hız kazanmaktadır. Örneğin şamanist olarak bilinen Mekanik Hocası Tayyar Temir'in dersi boykot edilmiştir. Bu Tayyal Temir ki «3 Mayıs Türkçüler» bayramına katılabilmek için derslerini tatil edebilen gerici - faşist bir yapıya sahiptir.

Faşistlerin dersleri boykot kararı karşısında Akademi Yönetim Kurulu 24 Mart tarihine kadar derslere girilmezse okulun süresiz olarak kapatılacağını açıklamıştı, ama bu karar uygulanmadı.

Asında okulun kapatılması erken seçim konusunun bir gerçeklik halini aldığı bugünlerde faşist komandoların işine geliyor. Çünkü faşistler bir yandan seçim öncesi çalışmaları yürütebilmek, böylelikle memleketin dört bir tarafına yayılabilmek için bu yolu savunurlarken, diğer taraftan okulun kapanması ile bugüne kadar Vatan Mühendislik'te yarattıkları olayların, sorumluluğunu başkalarına yüklemek istiyorlar.

Bugün üniversiteler M
ezmek ve okulları faşistleşti
ları işgal edebilmelerini sağ
sahne olmaktadır. Herkes iç
şılagelmiş şeylerdir. Ne yaz
alet olmakta, güya tarafsız
etmektedir.

KATİL MC, İTÜ'DEN E

İTÜ'de olanlar da yuka
Bir tek farkla ki, İTÜ'nün d
lesinin anti - faşist oluşu ge
Seçim Kurulu'nun son topla
Karataş'ın yönetimde kalmas

Varın siz hesap edin İ
Öğretim üyeleri ve asistanla
ya da sessiz kalmayı tercih

Öteden beri devrimci b
güçlerin yoğun saldırısına h
rülen Harun Karadeniz, Özer
Levent Ersoylar, Zeki Erginb

Üniversite bugün janda
kapıları, kantinler, köşebaşla
rünümü vermektedir.

İTÜ'nün bir binasından
bir gün I. Şubede dinlenmen

Senato'nun öğrencilere
nıflara karşı yürüttüğü baskı
faşistlerin provokasyonlarını
rencilerin en küçük akadem
öğrencilerini bir yıl kayıpla

Bu duruma öğrencilerin
öğretim üyeleri polisçe dövü
hakaretler ediliyor, fakat yine
da taş kesilen Senato, geric
çıkması gerekirken, okulları

İTÜ Makina Fakültesi
lesine karşı 15 - 20 faşistle
faşistler içeri girebiliyor? Ve
rencilerin tamamının içeri g
bir kısmının İTÜ öğrencisi
vetleriyle faşist çetelerin bu

Gerçi bunlar bizim için
değil. Çok görüldü faşist çet
ridorun öteki ucundan da g

İTÜ ÖĞRENCİLERİNİN

- Sene kaybının engellenm
- Okuldan jandarma ve p
- Kapıda üniversite öğren
  bir komitenin arama ve
- Öğrenci temsilcilerinin

«18 yaşında seçme hakkı» kampanyamız sonuçlandı, SAVAŞIMIZ SÜRECEKTİR!

Gazetemizin açmış olduğu **«18 yaşında seçme hakkı yasalaşmalıdır»** kampanyası, bu sayı ile birlikte sona eriyor. 2,5 aydır sürdürdüğümüz gençliğin bu haklı isteminin kampanya olarak sona erdirilmesi, yakıcı sorunumuzun tamamen bir tarafa atıldığı, 18 yaş sorunun kapandığı anlamına alınmamalıdır. Savaşımız bundan sonra da gençliğin politik tercihini belirleyebilmesinin yolu açılıncaya kadar ardıcıl bir biçimde sürdürülecektir. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın.

Biliyorsunuz ki bir yayın organının görevi çeşitli sorunlar karşısında harekete geçerek kamuoyu oluşturmak, sorunların çözümünün sağlanabilmesi için zorunlu olan örgütsel savaşıma ışık tutmak, örgütleri harekete geçirebilmektir. Kampanyayı bu noktadan hareketle başlattık. Demokratik örgütlerin bu kavgaya etkin olarak katılmasını önümüze hedef olarak aldık.

Kampanyamıza ilk ses verenler demokratik kuruluşlar oldu. Öğretmeniyle, Barosuyla, Sendikasıyla ve gençlik örgütleriyle parlamento - dışı güçler kampanyamıza etkin bir biçimde katıldılar. İ.Y.G. ile dayanışmadan öte kavgaya sahip çıktılar. İGD yeni bir kampanya başlattı. **«18 yaşında seçme, 21 yaşında seçilme hakkının»** yasalaşması için açılan imza kampanyasına yurdun dört bir tarafından ilericiler, yurtseverler katılmıştır. Yüzbinlerce el ilanı dağıtılıp afişleme ile kamuoyuna geniş olarak duyurulan imza kampanyasına çok kısa bir süre içinde 143.726 imzanın toplanması demokratik kamuoyunun konu üzerindeki duyarlılığının yanında, İlerici Gençler Derneği'nin gençliğin ulusal demokratik merkezi kitle örgütü olduğunun açık kanıtıdır.

Bu gelişim süreci içinde gençliğin can alıcı sorunu 18 yaş seçme hakkının yasalaşması kampanyamızın, parlamento içinde de yankıları büyük olmuş, yurtsever, demokrat milletvekilleri kampanyamız doğrultusunda harekete geçmiş, yeni bir yasa tasarısı hazırlamışlardır.

Kampanyamız o denli geniş bir kamuoyu oluşturmuştur ki, gerici partiler bile 18 yaşında gençlerin oy kullanabilmesine değinmek zorunda kalmışlar, onlar da sorunun bir an evvel çözüme bağlanmasından yana olduklarını ileri sürmüşlerdir!

Ama geçen günler onların sözlerinde samimi olmadıklarını, gelişen olayların dayattığı zorunluluk nedeniyle bu soruna el attıklarını göstermiştir. Nitekim bu gerici partiler, savunuyor görünmelerine karşın meclis gündeminde bekleyen yasa tasarısını engellemişler, öncelikle görüşülmesini şimdilik de olsa olanaksız hale getirmişlerdir.

Aslında bu engelleme girişimleri tahmin edilebilir bir şeydir; çünkü egemen güçler, gençliğin ezici çoğunluğunun oylarını kimden yana kulanacaklarını çok iyi bilmektedirler. Onlar bugüne dek gençliğe ne vermişlerdir ki karşılığını beklesinler?

Evet açtığımız kampanya gazetemiz sütunlarında sona ermiştir ama; ulaştığı geniş boyutlarıyla demokratik kamuoyuna mal olmuştur. Temel olan da budur. Biz biliyoruz ki, kavganın başarısı örgütler eliyle olur, örgütler eliyle kavga her ne yapılırsa yapılsın başarıya ulaşır,

hele o kavga haklı ve yerindeyse Bizim kavgamızda gençliğin en yakıcı bir sorunudur ve kaçınılmaz olarak bu hak alınacaktır. Bugün gerçekleşmemiştir ama yarın mutlaka sonuca bağlanacaktır. 18 yaş seçme hakkının yasalaşması günceldir ve yasalaşıncaya dek güncelliğini koruyacaktır.

seçmen yaşı 18, seçilme yaşı 21 olmalıdır kampanyası sonuçlandı

İlerici Gençler Derneği, 1 Mart 1977 günü başlattığı **«Seçmen Yaşı 18, Seçilme yaşı 21 Olmalıdır»** kampanyasını, 1 Nisan 1977 günü yapılan basın toplantısı ile bitirdi. Kampanya sonunda çeşitli engellemelere karşın **143 bin 726 imza** toplandı. Bu imzaların **68 bin 112'si İstanbul**'da İGD Genel Merkezinde, **32 bin 465'i İGD İzmir Şubesi'nde, 43 bin 149'u ise İGD Çankaya Şubesinde** toplandı. Anadolu'nun çeşitli yörelerinden gelen imza fişlerine ise PTT'de **«çeşitli ellerce»** elkonulduğu açıklandı. 200'e yakın örgüt, imza fişlerini gönderdiklerini bildirmelerine karşın İGD Genel Merkezine bu imzaların ulaşmadığı bildirildi.

Ayrıca kampanya süresince İGD, çeşitli basın bildirileri yayınladı. 1100 üretim birimi ve demokratik kuruluşla ilişkiler sağladı. Bir çok demokratik örgüt kampanyayı destekledi. İGD, **250 bin el ilanı** ve **40 bin afiş** bastırarak bu demokratik hakkımızı geniş kitlelere iletmeye çalıştı.

İGD Basın - Yayın Kolu çeşitli istatistikler yaptı ve araştırmalarını yayınladı. Basın toplantısına katılan, TÜTED adına Ersin KAYA, TYS adına Adnan ÖZYALÇINER, İstanbul Barosu adına Turgut KAZAN, TÖB - DER İst. Şb.'si adına Talip ÖZTÜRK İst. Tabip Odası adına Şakir DERKUT, Devrimci Halk Kültür Derneği adına Necati YALÇINER, TÜS - DER adına Alirıza KOÇAK yaptıkları konuşmalarda İGD'nin bu çalışmasını övdüler ve her zaman destek olacaklarını açıkladılar. Ayrıca toplantıya katılamayan İKD ve Çağdaş Hukukçular Derneği ise gönderdikleri açıklamalarla İGD'nin yanında olduklarını belirtmişlerdir.

KAMPANYAMIZA KATILANLAR

KAMPANYAMIZA KATILARAK, BİZE YAZI GÖNDEREN, FAKAT YER DARLIĞI NEDENİYLE YAYINLAYAMADIĞIMIZ YAZILARIN İMZALARINI YAYINLIYORUZ.

CHP Burdur Milletvekili Ali SANLI,
TEKNİK - İŞ Sendikası Genel Başkanı Turhan ATA,
Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi Saymanı Vahap AYHAN,
Bandırma HALKEVİ ŞB. Başkanı Muzaffer DUYMAZ,
TÜS - DER Bandırma Şb. Başkanı Hayrettin ÇAMOĞLU,
CHP Bandırma İlçe Gençlik Kolları Başkanı Sedat PEKEL,
TÖB - DER Bandırma Şb. Başkanı Burhanettin ÇETİNKAYA,
Salihli İlerici Gençler Derneği Başkanı Reşat ÖZKIZILCIK,
TÜM - DER. Salihli Şb. Başkanı Nesrin YENİLMEZ,
Türkiye GIDA - İŞ Sendikası Sakarya Şb. Başkanı Musa ERDOĞAN,
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi 2. Sınıf Temsilcisi Gökalp ARSLANEL,
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Temsilcisi Çetin YILMAZ,
Yazıbaşı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Macit SONKAN,
TÖB - DER Sakarya Şb. Başkanı Yılmaz AKÇAY,
Öğretmen Nurettin YILDIRAN,
TÖB - DER Adana Şb. Başkanı Mehmet DANIŞMAN,
TÖB - DER Lice Şb. Başkanı Mehmet ÇAKMAK,
TÜS - DER Lice Şb. Başkanı Eyüp AKCAN,
Diyarbakır Milli Eğitim Mensupları Tüketim Kooperatifi Başkanı Sıddık PAMUKÇU,
Veteriner Hekimler Birliği Diyarbakır Bölgesi (Diyarbakır, Urfa, Siirt, Bitlis, Hakkâri) Veteriner Odası Başkanı Ersen İLÇİN,
Petrol - İş Adana Şb. Başkanı Arif GÜNEYSU,
Sarıgöl CHP Gençlik Kolu Başkanı,
Alaşehir CHP Gençlik Kolu Başkanı Bahattin GÖVER,
Zirat Mühendisleri Odası İzmir Bölge Şubesi Adına Yazman Dr. Ümit ERDEM.

FAŞİSTLER YURTLARDAN TEMİZLENECEKTİR

burası şili, tayland değil türkiye!

MC, saldırmaya, kan, acı gözyaşı dökmeye devam ediyor. Okulları faşistleştirme planı uygulanırken, öğrenci yurtlarındaki sinsice çabalar açık saldırılara dönüşüyor. Anti - demokratik bir uygulama olan «emniyet belgesi» ile ve «anarşik (!) faaliyetlere katıldıkları» gerekçesiyle bir çok ilerici devrimci öğrenci yurtlardan atıldı. Fakat bu yöntemlerle amaçlarına ulaşamayan gerici güçler yeni yöntemlerle öğrencilerin zor şartlarda barındıkları yurtları, faşistlerin saldırı üsleri haline getirmeye çalışıyorlar.

Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun başına getirilen MHP yanlısı faşist yöneticiler isteklerine göre yurtlarda kalan binlerce öğrencinin hayati çıkarlarıyla adeta oyun oynuyorlar, binlerce öğrenciye karşı savaş açmış durumdalar. Bir avuç komandoyu, işgal ettikleri yurtlardan diğer yurtlara naklederek, yurtları faşistlerin saldırı üsleri ve silâh deposu haline getirmeye çalışmaktalar.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi, ilerici gençliği her yönden kuşatmak, yıldırmak, yoketmek istiyor. Bu yolda her türlü yöntemi deniyor, daha yeni yöntemler geliştiriyor. Son yurt baskınları, ODTÜ yurtlarının sarılması bunun kanıtıdır. 28 Mart günü ODTÜ yurtları jandarma tarafından sarıldı. Öğrenciler, iki gün jandarma kuşatması altında tutuldular. Gerici basın «solcuların, silâh zoruyla (!) öğrencileri rehin alarak yurtları işgal ettiği» yolunda haberler yayınlıyordu. Amaçlanan oyun, uydurma gerekçelerle, öğrencilere toptan saldırıya geçmek ve kanlı bir biçimde yurtları boşaltarak, öğrencilerin Hasan Tan'a karşı yürüttükleri savaşımı kırmaktı. Ama oyun tutmadı.

Daha önce yazdığımız gibi, Edirnekapı yurdundan nakledilen faşistler, AÖS'te kalan öğrencileri yollarda çevirip dövmekte, soygunculuk, talan ve hırsızlık yapmaktalar. Mart ayı içerisinde on kişiyi döverek, elbiselerini, paralarını, İETT ve kimlik kartlarını aldılar. Bir kaç sabah devrimci öğrencilerin bindikleri otobüsü taşa tutarak, tahrip ettiler. 23 Mart Çarşamba günü yeni açılan kantini işgal ederek, silâh deposu haline getirdiler.

29 Mart günü sabahı ise, işgal ettikleri Y-1, Y-2, Y-3, ve Y-8 bloklarından dinamit ve silâhlarla ilerici öğrencilerin kaldıkları Y-4, Y-5, Y-6 ve Y-7 bloklarını kurşun yağmuruna tuttular. Faşistler saldırı sırasında 50 dinamit attılar ve bine yakın mermi kullandılar. Üç saat süren saldırıdan bir gün sonra dinamit ve silâhlarla bir önceki günden farksız bir biçimde tekrar saldırıya geçen faşistler saatlerce kurşun yağdırdılar. Olay MC'nin borazanı olan TRT'de «çatışma» biçiminde yansıtıldı. Polis her iki olaydan sonra bloklarda yaptığı aramalarda, çok sayıda boş kovan bulduğu halde, tek bir silâh bulamadı!

1 Nisan Cuma günü, İstanbul'da Site, Niğde, Balıkesir öğrenci yurtlarını basan polis, 800 kişiyi gerekçesiz olarak gözaltına aldı. Baskınlara gösterilen nedenler ise yurtlarda «çatışma» olduğu idi. Gerçek neden ise, faşistlerin silâhlı ve bombalı saldırılarını bahane ederek öğrencileri tedirgin etmektir. Niğde öğrenci yurdu tamamen tahrip edilmiş durumdadır. Site öğrenci yurdunda kalan öğrencilerin ise tüm eşyaları kullanılmaz hale gelmiştir. Öğrencilerin 500 bin liralık zararları vardır.

Eğitim kurumlarındaki faşist yuvalanışın bir parçası olan öğrenci yurtlarındaki oyunları bozmak için tüm ilerici öğrenciler güçlerini birleştirmek zorundadır. Başından beri belirttiğimiz gibi, faşist tırmanışa, saldırılara karşı tek geçerli yol, yığınsal çıkışları örgütlemek ve bütün ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini sağlamaktır. Şu da bir gerçek ki; işbirlikçi tekelci burjuvazi, faşistleştirme planını uygularken tek yönlü saldırmıyor. Bir yandan eli altındaki kolluk kuvvetleri, ülkü ocaklı faşist çeteleri ve Mao'cu bozkurtları kulanırken, öte yandan gençliği yanlış eylem platformuna çekme çabaları ile, bireysel terörist eylemlerin içine sokmaya çalışıyor.

Ülke çapında bir direniş güçleniyor, geniş boyutlar alıyor. MC'nin gerici ders kitaplarına karşı ortaöğrenim gençliği yığınsal bir biçimde direniyor. İlerici gençler, okulardaki faşist işgalleri kırmak için vargüçleriyle çalışıyorlar. Öğrenci yurtlarındaki direnişler ise daha güçlü olmak zorundadır. Her gün her gece, yurtların, blokların, kurşun yağmuruna tutulmasını önlemek, faşistleri yuvalandıkları, işgal ettikleri eğitim kurumlarından, yurtlardan temizlemek için ilerici güçlerin eylem birliğini sağlamak ve yığınsal çıkışları örgütlemek zorunlu bir görev olarak karşımızda durmaktadır. Ayrıca bu konuda ilerici basın harekete geçirilmeli ve geniş bir kampanya açılmalıdır.

SALDIRGAN NATO'DAN ÇIKILMALIDIR

NATO EMPERYALİZMİN ÖRGÜTÜDÜR!

5 Nisan NATO.nun kuruluş günüdür. İkinci Dünya Savaşının faşizmin yenilgisiyle sonuçlanması, faşist işgalden kurtulan ülkelerde ilerici iktidarların işbaşına geçmesi emperyalist güçleri telaşa düşürdü. Özellike doğu Avrupa ülkelerinde halkların toplumsal kurtuluşlarını sosyalizmde görmesi ve toplumda bu yolda dönüşümlerin biçimlenmeye başlaması emperyalistlerin korkusunu artırdı. Başta ABD olmak üzere batının tekelci güçleri ellerindeki erki kullanarak sosyalist ülkelere karşı yoğun bir karalama kampanyasına başladılar. Amaçları anti - komünizm propagandası ile «soğuk savaş» koşullarını yaratmak ve bu karanlık ortamdan yararlanarak kendi ülkelerinde gelişen demokrasi savaşını bastırmaktı.

Fransa gibi ülkelerde emekçilerin barış için direnişleri kanla, terörle bastırılıyor, faşizme karşı tarihi direnişin kahramanları tutukevlerine dolduruluyordu. Batı işgali altındaki Almanya'da savaşın asıl suçluları silâh tekellerine hiç dokunulmazken, eski Naziler tekrar işbaşına getirildi. Hitler'in en büyük destekçisi Kruplar Amerikan sermayesiyle desteklendi, Alman imtiyazcılarına devlet kademesinde önemli görevler verildi.

Kendilerinin yarattığı bu soğuk savaş koşullarında başta ABD olmak üzere emperyalistler, silâh tüccarları, tekeller askerî bir saldırganlık örgütü yaratmak için biraraya geldiler. Böylece 5 Nisan 1949 yılında, birinci amacı sosyalist ülkeleri tehdit etmek, gelişen bağımsızlık hareketlerini durdurmak olan NATO, diğer adıyla Kuzey Atlantik Paktı Örgütü, kurulmuş oldu. O dönemde sadece ABD'nin elinde olan ve kullanmaktan çekinmeyeceklerini Japonya'da göstermiş oldukları atom bombası da emperyalistlerin en büyük tehdit aracıydı. Amerikan generalleri verdikleri demeçlerde NATO'nun ABD çıkarlarını savunmak için kurulmuş olduğunu açıkça söylüyorlardı.

NATO SALDIRGANDIR!

Emperyalistler yarattıkları soğuk savaş ortamında, demogoji altında NATO'yu kurarken savaşta büyük yıkım görmüş, 20 milyon evladını kaybetmiş Sovyetler Birliği ve diğer doğu Avrupa ülkeleri, ülkelerini yeniden onarma kavgasındaydılar. Saldırgan olarak gösterilmeye çalışılan Sovyetler Birliği, kentleri, köyleri, kolhozları yıkılmış, sadece insanlarının ilk sosyalist anayurda bağlılığının ayakta kaldığı bir ülkeydi. Polonya, Bulgaristan, Romanya, Macaristan için durum değişik değildi. Sosyalist ülkelerin tek isteği, ülkelerini onarırken güvenliklerini sağlamaktı.

NATO'nun kurulmasıyla sosyalist ülkelere ve büyük ölçüde savaştan sonra gelişen ulusal kurtuluş hareketlerine karşı kışkırtmalar, tehditler yöneltmeye başladı. Emperyalist basın yeni bir savaşın çığırtkanlığını üstlendi. NATO, sömürgeci ülkelere en büyük askeri destekti. Başı çeken ABD emperyalizmi Uzak - Doğu'da, ulusal kurtuluş savaşlarına karşı askerî gücünü kullanmaya çekinmiyordu.

NATO BARIŞIN EN BÜYÜK DÜŞMANIDIR!

NATO yanlısı güçlerce yıllardır sürdürülen demogoji NATO'nun barışı sağlamak amacıyla kurulduğu ve «doğudan» gelebilecek herhangi bir saldırıya karşı demokrasiyi koruduğudur. Bu yalan ve karalama edebiyatının son zamanlarda gerici Pekin yönetimince de destek gördüğünü söylemek gerekiyor. Pekin ve onların çeşitli ülkelerdeki çömezleri NATO'nun Avrupa barışını sağlamada gerekli olduğunu ileri sürüyorlar. Avrupa halkları ve halkımız bunun ne denli büyük bir yalan olduğunu, asıl amacın sosyalist ülkelerin barışçı politikalarının karalanması olduğunu 30 yıllık kısa geçmişe bakarak görüyorlar. **NATO ilk kurulan askeri pakttır. Varşova paktı NATO'dan altı yıl sonra kurulmuş ve kurulduğundan bu yana sürekli olarak askeri paktların karşılıklı olarak ortadan kaldırılmasını savunmuştur.**

NATO sürekli olarak dünya barışını tehlikeye düşürmüş ve halkların kendi geleceklerini özgürce biçimleme hakkını çiğnemiştir. ABD, Kore'de, Vietnam'da, Kamboçya'da ulusal bağımsızlık hareketlerini zorla bastırmaya çalışırken NATO ülkelerinden destek görmüştür. NATO faşist Portekiz yönetimine sömürgelerde Afrika halklarına karşı giriştiği savaşlarda askerî destek sağlamıştır. NATO üyesi ülkelerde yönetimde bulunan gerici çevreler barış hareketlerini zorla bastırmaya çabalarken, demokrasiyi korumak amacıyla kurulduğunu söyleyen NATO'dan gericilere destek olma dışında bir tep-

kiye rastlanmadı.

Günümüzde barış güçleri b… lişmeler kaydetmiştir. Buna k… tediği gibi özgürce (!) hareket… se de NATO hâlâ barışı tehdi… tedir. Silâhlanma yarışını, soğu… ve halkları tehdit yöntemlerini… mektedir.

NATO HALKIMIZA ZORLA DAYATILMIŞTIR!

Bölgemizde barışın en büy… manı olan NATO, halkımıza z… yatılmıştır ve komşularımızla… yarar ilkesi ışığında dostluk a… ları yapmamıza engeldir. Ülken… leştirilen silâhlar, füzeler kom… ları tehdit etmektedir. Ve bu… askerî üsler ülkemizi, halkımı… mediği bir savaşta yok etmey… nedenlerdir.

NATO içinde en kalabalık… besleyen ülkeyiz. Maddî kayn… za NATO harcamaları adı altı… konmaktadır. Emperyalizm yer… askerî planlarla geri kalmış ül… eğitime, sağlığa harcanacak… kendi çıkarı için yok etmekte…

SABAHATTİN ALİ'Yİ ANIYORUZ

1948'in Nisan ayında burjuvazi, karşıtlarını ölümle susturma geleneğine yeni bir halka ekledi. Türk dilinin büyük ustalarından, öykü yazarı ve romancı Sabahattin Ali, alçakça bir provakasyon sonucu, polis ajanı bir kiralık katilin eliyle öldürtüldü. Burjuvazinin bir yazardan, halkının davasını her adımda savunan ödünsüz bu kavga ve sanat adamından bu kadar korkması boşuna değildi. «**Mücahit ve Muharrir Sabahattin Ali**» başlıklı yazısında şöyle anlatıyor Nazım Hikmet: «İkinci dünya harbi biter bitmez, Sabahattin Ali, **"Marko Paşa"** gazetesini çıkarmaya başladı. Bu bir siyasî mizah gazetesiydi. Türk mizahı o zamana kadar böyle bir gazete görmemişti. **"Marko Paşa"** emperyalizm aleyhinde yazıyor, Türk burjuvazisi ve burjuva partileriyle öldüresiye alay ediyordu. Gazete haftada iki defa çıkıyordu ve tirajı 150 bini bulmuştu... **"Marko Paşa"**'nın demokrasi, millî bağımsızlık ve barış uğrunda ve emperyalizmin aleyhinde yürütülen mücadeledeki rolü çok önemlidir... O zamanki iç ve dış durum öyleydi ki, mürteci idareciler **"Marko Paşa"** gazetesini doğrudan doğruya tasfiye etmeye cesaret edemediler. İrtica için gazeteyi durdurmanın tek çaresi vardı: herhangi bir provakasyon yardımiyle gazete sahibini yok etmek, yani Sabahattin Ali'yi öldürmek!»

Soğuk savaş döneminin gericileri, Sabahattin Ali'yi öldürtmekle yalnızca bağımsızlık, demokrasi ve barış davasının bir erini şehit etmiş olmadılar, aynı zamanda ulusal kültürün en yetkin yaratıcılarından birine işini yarım bıraktırdılar. Gerçekten de Sabahattin Ali'nin başladığı iş o kadar önemliydi ki, daha en olgun ürünlerini veremeden öldürülmesi bile, yazdığı kadarının bütün gelecek kuşakları etkileyecek bir kalıt olmasını, «Türk nesri, bilhassa Türk hikâyeciliği üstünde... büyük ve hayırlı...» etkiler yaratmasını engelleyememiştir.

YAŞAMI VE SAVAŞIMI

Sabahattin Ali 25 Şubat 1907'de Bulgaristan'da doğdu. 1925 yılında İstanbul'a gitti ve okulu orada bitirdi. 1930 yılında **Resimli Ay** dergisinde öyküleri yayınlanmaya başladı. Bu sırada **Resimli Ay**'da düzeltici ve sekreter olarak çalışan Nazım Hikmet'le tanıştı. Girdiği bu yeni çevre onun dünya görüşünün ve sanatçılığının biçimlenmesinde önemli etmenlerden biri oldu.

1931 yılında, öğretmenlik yaptığı Aydın'da «komünizm propagandası yapmak suçuyla» İstanbul'da tutuklandı. Üç ay kadar tutuklu kaldı. Aynı yıl beraat etti ve Konya'ya atandı. Bu dönemde en önemli ürünlerinden olan **Kuyucaklı Yusuf**'u yazdı. 1932 yılında, bu kez cumhurbaşkanına hakaret suçundan tutuklandı ve 10 ay kadar hapis yattı. Konya'dan sonra sürüldüğü Sinop cezaevinde sosyalistlerle karşılaştı. Onlarla «yakın dostluk peyda etmiş, onların savaş azmine ve halk davasının zaferle neticeleneceği hakkındaki sarsılmaz imanına hayran olmuştu. Bu devreden sonra genç yazarın yaratıcılığında yeni bir merhale başladı. Sabahattin Ali, hapishanede yatan fakir köylülerle ve onların hayatıyla yakından tanıştı.»

Savaş yılları, faşizmin Türkiye'de de çeşitli dolaplar çevirdiği, gizli açık saldırılara giriştiği bir dönemdi. Sabahattin Ali bu dönemde de kavgasını ödünsüzce sürdürdü ve **Gün** dergisinde, **La Turquie, Yeni Dünya** ve **Tan** gazetelerinde sürekli yazılar yayınladı. Faşistlerin Tan matbaasını basmasıyla işsiz kaldı, ama bu kez de **Gerçek** gazetesinde ve daha sonraları çıkardıkları **Marko Paşa, Malum Paşa, Merhum Paşa** ve **Alibaba** dergilerinde kavgasını sürdürdü. 1947'de yayınladığı «**Sırça Köşk**» adlı öykü kitabı bakanlar kurulu kararıyla toplatıldı. Sürekli kovuşturmaya uğruyor, işsizlik ve her türlü baskı yakasını bırakmıyordu. Sonunda bu koşullarda daha fazla bir şey yapamayacağına karar verdi. Yurt dışına çıkmak için başvurusu geri çevrilmiş, pasaport verilmemişti. Bunun üzerine kaçmayı tasarladı. Yurt dışına çıkmakta kendisine kılavuzluk edeceğini sandığı adam, Bulgaristan sınırı yakınlarında onu öldürdü. Bu adamın bir polis ajanı olduğu sonradan anlaşılmıştır. Şöyle diyor Nazım Hikmet: «Sabahattin, elbette ki bütün bu cellatlar ve yamaklarından zekiydi, akıllıydı. Ama onlar sinsi, zalim ve kurnazdı. Ve teşkilatlıydılar. Oysaki Sabahattin hiçbir teşkilâta dahil değildi.»

Çoğu Türk aydını ve yazarı için okul yerine geçmiş olan tutukluluk, Sabahattin Ali'yi de derinden etkilemiş, hem dünya görüşünü biçimlendirmekte, hem de halkla kaynaşıp yeni konulara ve ilgi alanlarına ulaşmada ona uygun ortam hazırlanmıştır. Halk şiiri biçimleriyle yazdığı şiirler hapishane yaşamından dolaysız anılar taşırlar.

Sabahattin Ali halktan kişileri «onlardan biri olarak görme ve içerden çizme»de ustadır. Yalnız kişilerin ve konuların seçimiyle ve yalnız çevresini tanımasıyla değil, fakat ele aldığı kişilerin ruh durumlarını da derinliğine kavrayıp bunları toplumsal bağlamları içine yerleştirebilmesiyle de büyük bir yaratıcıdır o. «Türkiye orta sınıflarının, köylüsünün, fukarasının hayatını bizde anlatan ilk yazar Sabahattin Ali değildir. Fakat bunu büyük bir ustalık ve inkilapçı, halkçı, gerçekçi bir görüşle yapan ilk hikâyecimiz, romancımız odur.» Ve kendisinden sonra, edebiyatımızda sosyalist gerçekçi eserlerini yaratacak olanlar, ona çok borçlu olacakardır.

NAZIM HİKMET köşesi

(geçen sayıdan devam)

Hiç bir çaresi kalmayan Nazım Hikmet 1951 yılında ülkesinden ayrılmak zorunda kaldı. Önce Bükreş'e, daha sonra Moskova'ya gitti. Çok geçmeden şiirsel üretimini yoğunlaştırdı. Yurdu ve halkı için duyduğu kaygı ve hasret bir an önce bile bırakmıyordu onu.

Bakıyorum Moskova'nın pencerelerinin birinden
Seni düşünüyorum memleketim
memleketim, Türkiyem seni düşünüyorum.
aZten bir dakika çıktığın yok aklımdan
hasretin dayanılır gibi değil.
Moskova'da yaşamanın saadeti olmasa
burda herkes sormasa beni benden
Sovyet insanlarından her gün mektup gelmese
sevmese seni onlar
benim onları sevdiğim kadar.

Sevdiği yakınları da sık sık düşmektedir aklına. Karısına adanmış pek çok şiiri vardır.

Karıcığım seni düşünüyorum.
Sütün kesildi mi büsbütün
emziremiyor musun artık tosunumu
Memedimi?
Ev kirasını bu ay verebildin mi?
Ben aklında mıyım?

(devam edecek)

FAŞİZMİN KATLETTİĞİ GENÇ OZANLAR

MIGUEL HERNANDEZ
(1910 - 1942)

İspanya İç Savaşı'nın yetiştirdiği şairlerden. 1935 yılında yayınladığı «Durmayan Şimşek» adlı kitabıyla adını duyurdu. İspanya İç Savaşı'nda halkının özgürlüğü için gönüllüler ordusunda savaştı. Savaşın bitiminden sonra tutuklandı. Hücre cezasına çarptırıldı. Çeşitli hapishanelerde yattı. 1941 yılında hastalandı ve bir yıl sonra hapishanede öldü. Şiirleri ölümünden on yıl sonra bir arada yayınlanabildi.

SON TÜRKÜ

Evimi boş sanmayın,
benim evim boyalı.
Sevdaların renginde
boyalı evim benim,
yıkımların renginde
boyalı evim benim.

Dönecek evim bir gün
üstü bombos masasıyla
dönecek evim bir gün
derme çatma yastığıyla
götürdükleri yerden,
hıçkırıklar dünyasından
dönecek evim benim.

Öpücükler konca konca
üstünde yastıkların.
çiçekleri gece açan
mis gibi sarmaşıklar
tütecek çarşaflardan.

Kesilir birden hızı,
pencerenin arkasında
garezin kinin,
yumuşar pençesi
garezin kinin.
Bırakın bana umudumu.
almayın umudumu.

(Çev. A. Kadir)

BORİS SMOLENSKİ
(1921 - 1941)

Nikolaev'de doğan Sovyet şairi Smolenski Karelya bölgesinde faşistlere karşı çarpışırken öldürüldü. 20 yaşında ölmesine karşın pek çok şiir yazan Smolenski'nin hiç bir şiiri sağlığında yayınlanmadı.

VE SAVAŞ DERSE BİZE

Ve savaş derse bize: «Çaldı saatin»
Yarım kalacakmış kitaplarımız, kalsın...
«Hoşça kal» deriz biz de fakülte
duvarlarına
Ve adımlarımızı sıklaştırarak
yürürüz darmadağın yollar boyunca
Ve aşınmış okul kasketi
Miğfere, pilot başlığına
ya da
gemici beresine bırakır yerini.

BU TÜTÜN DUMANI İÇİNDE BOĞULDUĞUM AKŞAMI

Bu tütün dumanı içinde boğulduğum
akşamı
Hiç mi hiç tanımadığım
insanlar için üzülmeğe ayırdım.
Gencecik ölen
Şafakta ya da geceleyin
Ve beceriksizce üstelik
beceriksizce ölen
Yazdıkları satırı bile bitiremeden
Ve sevmeyi
konuşmayı
ve eylemeyi
Yarım bırakıp ölen
gencecik insanlar için.

(Çev. A. Tokatlı)

FERNANDO GORDİLLO SERVANTES
(1940 - 1967)

Nicaragualı devrimci şair Fernando Gordillo Servantes bir öğrenci lideriyken 1967 yılında öldürüldü.

ŞİMDİ BİLİYORSUN ONUN ÖLDÜĞÜNÜ

Şimdi biliyorsun onun öldüğünü
Biliyorsun nerdedir mezarı kardeşinin
Ve biliyorsun ona bir gömüt töreni
yapılmadığını
Çünkü
Kalbindir onu örten tek toprak.
Bütün günlerimiz bundan böyle
Onun mezarında filizlenen çiçeklerin
içinden fışkıracak.

ÖLÜ

Ölü, ölü
Destek olacak silahına devrimcinin
Koruyacak kalabalığın sesini
Yol gösterecek sabanına köylünün.
Ölü...
Ona kim engel olabilir.

(Çev. Ataol Behramoğlu)

İLERİCİ YURTSEVER **GENÇLİK** *gazetesinin ekidir*

liseli gençlik

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR!

ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLÜ SAVAŞIMI İÇİN İLERİ!

ortaöğrenim gençliğinin örgütlenmesi (1)

İnsanları eskisinden daha genç olan bir dünyada yaşıyoruz. Bu sadece doğum oranının yükselmesi sonucu değil kuşkusuz!.. Yalnızca savaşlar insanlığın en olgun kesimini yıkıma sürüklemeye yetmiştir. Yüzmilyonlarca emekçinin kanı ile beslenen tekeller iki kez dünya savaşına yol açmışlar. Sadece ikincisinde 30 milyon kişi can vermiş... Aynı tekelci sermaye, Kore'ye, Vietnam'a da saplamış bıçağını. Kukla rejimler kurup, Ispanya'da, Portekiz'de, Yunanistan'da, Şili'de, Arjantin'de, Tayland'da vb. kan ağlatmış insanlığa. Hâlâ da devam ediyor.

Kan emiciler kendi zenginliklerine zenginlik eklerken, düşünüyorlar mı o zenginlikleri kan ter içinde yaratanları? Düşünüyorlar mı iliklerine kadar sömürdükleri Asya, Afrika, Latin Amerika halklarını... Işte işsizlik, pahalılık, yoksulluk, açlık, sefalet ve savaşlar... Ve işte karşılığı böylesine çok pahalı olan «insanı genç bir dünyada» yaşıyoruz. Bütün bunlar nasıl öfkelendirmesin bizi? Nasıl dolmayalım sömürüsüz, zulümsüz, savaşsız, insanca, yaşanası bir dünya kurmak coşkusuyla?... Yaşamın bütün güzelliklerini çiğneyen, insancıl değerler adına ne varsa yok eden, sevgiyi bile alım - satım konusu yapan böylesi bir düzeni nasıl lanetlemiyelim? Özgür ve mutlu bir toplumu kurma isteğinin karşısına yasaları, özel mahkemeleri, zindanları, türlü işkence yöntemleriyle çıkanlar korkutmuyor bizleri. Genciz, zekâmız canlı, beynimiz iyiye, güzele ve yeniye bir kurt gibi aç!.. Yüreğimiz ilerlemeye karşı coşkuyla dolu... Ve bizi en çok yüreklendiren çapında daha güçlü, daha kalabalık olmamız. Çünkü dünya ilerlemeden yana dönüyor. Barış'tan, özgürlükten ve sosyalizmden yana dönüyor...

Yenseler de bizi Şili'de, işte özgür Vietnam, Laos, Kamboçya ve işte Angola! İşte Türkiye'de 1 Mayıs, 15 - 16 Haziran ve 16 EYLÜL GENEL DİRENİŞİ!... Sadece bunlar değil, Fransa, İtalya, İspanya, Portekiz, Türkiye ve daha birçok ülkeler yeni ve ileri bir toplumun eşiğinde sarsılıyor. Bizi yüreklendiren bunlardır. Ve bundandır ki daha bir coşkuyla atılıyoruz ileriye.

Okuyup «temiz bir iş sahibi» olmak da kurtuluş değil artık! Değişen dünyamızda aydın, tekellerin hizmetçisi durumunda. Tekeller de aydının patronu!.. Okumak aslanın ağzında. Istediğin okula giremezsin, girsen de iş bulamazsın. Bu durum daha da artırıyor hıncımızı. Bize eğitim diye sundukları çağdışı sistem, bilincimizi köreltip, bizi istedikleri kalıba sokacak bir mengene sanki.

Öfke gitgide toplumun her katını sarıyor. Toprağa akan her kan damlası yüreğimizde binlerce yanardağı alevlendiriyor. Ama salt öfke ile yürümek, sadece küpüne zarar verir. Dümeni bilinç değil de öfke elde tutuyorsa; bilincin kılınçtan keskin aydınlığı olmaksızın geminin yelkenlerinin rüzgârla dopdolu olması bir işe yaramaz. Çünkü o zaman, arenada birbirine mızrak atan, kılınç sallayan gladyatörlere benzeriz. Yenmek için öfkeliyiz ama öfkemiz tribünlerde ipek giysiler içinde oturan bir avuç «dünyanın lanetlisi» için sadece bir oyun olur.

Gerçekte kölenin öfkesi sahibineydi fakat tarındaki zincire ve sonra da toprağa bağlı köleler; kesin kurtuluşlarının nesnel olanaklarına henüz sahip değildiler. Oysa bugün «ücretli köleler», yani işçi sınıfı, hem kendilerinin, hem de kendileriyle birlikte tüm insanlığın kesin kurtuluşunu sağlayacak tarihi, somut ve nesnel olanaklara sahiptirler. Ellerinde, bilinçlerini keskin kılan ve güçlü bir yol gösterici işçi sınıfının bilimi yani BİLİMSEL SOSYALİZM var. Günümüz dünyasında SAVAŞA KARŞI BARIŞ, SÖMÜRÜYE VE ZULME KARŞI SAVAŞ'tan Özgürlük ve İlerlemeden yana güçlerin yol göstericiliğini yine işçi sınıfı yapıyor. Zaten aynı işçi sınıfı ülkemizde de «öncülük» tartışması yapanlara gerekli cevabı vermedi mi?

İşte bütün bu gerçekler bizim için büyük önem taşımaktadır. Çünkü başlıca 'akademik' sorunlarımızın köklü çözümü toplumun temelden değişmesine bağlıdır.

İkincisi, gençlik, toplumda homojen bir tabaka ya da aynı belirleyici nitelikleri taşıyan bir sınıf oluşturmaz. Rolü sınırlıdır. İçinde çeşitli sınıf ve tabakalardan gelen kişiler bulunur. Yaş grubundan gelen (ileriye dönük, atılgan vb. olma gibi) ortak özelliklere rağmen son tahlilde toplumdaki sınıfsal bölünmeyi ve siyasal kümelenmeyi yansıtırlar. Yapısında orta tabakaların ağır basması ise öğrenci gençliğe daha da kararsız bir konum verir. Bu durumda bize geleceğimiz hakkında hiç bir güvence veremiyecek durumda olan bu bozuk düzene karşı yeni bir hayata, özgür ve mutlu bir dünyaya duyduğumuz özlem, tümüyle işçi sınıfı ha-

DEVAMI SAYFA 2'DE

BAŞTARAFI SAYFA 1'DE

ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLENMESİ — 1

reketiyle birleştiği anda ancak toplumun değişiminde etkileyici bir güç olabilir. Yoksa «gladyatörlere» benzeyip, hem kendimize, geleceğimize, hem de «ulusal ve toplumsal kurtuluş» için savaşan diğer güçlere zarar vermiş oluruz. Bunu önlemenin tek yolu işçi sınıfımızın sınanmış «motor» gücüne güvenmek, «GENÇLİĞİN YOLU, İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR» belgisine sıkı sıkıya sarılarak hareketimizi ona uyumlu kılmak, bu doğrultuda kendi örgütlü gücümüzü yaratmak için kararlı savaşım vermektir.

Artık açmalı gözünü
kavgada ateşin ağzında
duran
başkası savunurken
davasını
seyirci kalan kişi
artık açmalı gözünü.
Katılmamış da olsa
kavgaya
sonunda paylaşacak
bozgunu.
Bir kenarda durmak falan
boş,
ne yapsa kaçamayacak
kavgadan
Kendi davası için
dövüşmeyen
dövüşecek düşmanın
davası için.

ÖRGÜTLENMEK NEDEN ZORUNLUDUR?

Her toplumsal sınıf ve tabakalar varlığını sürdürmek ve yaşam koşullarını geliştirmek, daha iyi bir duruma getirmek için örgütlenmek zorundadır. Egemen güçler, sınıflar, «düzeni» ellerindeki yönetim aygıtıyla örgütlerler. Ezilen, horlanan, insanlık ve çağdışı koşullara itilmek istenen sınıf ve tabakalar ise haklarını koruyabilmek ve daha iyi bir duruma yükseltebilmek için dernek, birlik, oda, kooperatif, sendika, parti vb. türlü örgütlenmelerini yaratarak muhalefetlerini yükseltirler. Tüm gençlik ve ortaöğrenim gençliği olarak bizler mevcut demokratik kazanımları korumak ve bunları daha genişletmek, üzerimize yığılan sorunlara çözüm yolu sağlıyabilmek için güçlü bir birlik oluşturup örgütlenmeyi yaratarak ülke planındaki ilerici cephenin yanında saf tutmalıyız.

(Yazımız ilerideki sayılarda devam edecektir. Gelecek sayı: BÖYLE BİR ÖRGÜTLENMEYİ NASIL YARATABİLİRİZ?)

ÜNVERSİTE SINAVLARINA DOĞRU..

Büyük sermayenin sözcüsü gerici - faşist karması MC, eli kanlı faşist komando saldırılarını durdurmak, ellerinden alınmak istenen haklarını korumak, almak için direnen işçilere, emekçilere, ulusal baskı ve ayrıcalıklara karşı çıkanlara, demokratim eğitim, demokratik lise ve üniversite savaşımı veren öğrenci gençliğe kısaca demokratik hak ve özgürlükleri için savaşım veren ve onları destekleyen herkese saldırıyor.

Sokak ortasında adam öldürmeler, demokratik örgütleri, kuruluşları kapatmalar, öğrenci yurtlarına karşı girişilen «operasyon» (!) lar faşizmi meşrulaştırmak çabasının bir ürünü olarak sürmektedir.

Faşizme kitle tabanı bulmak için yoğun bir propagandaya girişen faşistler, ilk iş olarak eğitim kurumlarına el attılar. Gençliği gerici - faşist ideolojiyle şartlandırmak, birer robot haline getirmek isteyen egemen güçler her yolu deniyorlar.

Okuma yazma oranının %54 olduğu ülkemizde, ortaöğrenim çağındaki gençlerin %82'si okuma olanaklarından yoksundur. Okul süresinde binbir zorlukla öğrenimini tamamlayan emekçi çocuklar, değil istediği yüksek okula girebilmek, herhangi bir öğrenim kurumuna bile girememektedir. Geri kapitalist ülkelerdeki eğitim sistemi; eleyici, paralı, ayrıcalıkları taşıyan niteliğiyle üniversite kapılarında adam yığma makinası olarak işlemektedir.

Geçen yıl yapılan sınav sonuçları üzerinde yapılan değerlendirmelere göre kazanan öğrencilerin okul çıkışlarının dağılımı şöyledir :

Lise çıkışlılar %76, öğretmen lisesi çıkışlılar %5 - ·4, meslek lisesi çıkışlılar %4 - 19.

Ancak bu okullardan katılan öğrenci sayılarına göre değerlendirme yapıldığında sanıldığı gibi normal lise çıkışlıların da başarı şansı diğerlerine oranla fazla değildir.

Sınavlara geçen yıl 228.414 lise öğrencisi katılmıştır. Bunlardan ise yalnız 36 bin öğrenci sınavı kazanabilmiştir. Lise çıkışlıların kendi içlerinde gerçek başarı oranı %16'dır.

Bu «başarıda» öğrencilerin sınava girdikleri illere göre dağılımında en yüksek pay İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Eskişehir'in, en kötü durumda olanlar ise Elazığ, Diyarbakır, Erzurum illerinden olması, eğitimdeki eşitsizlik ve ayrıcalıkları açıkça belgelemektedir.

Yine başarının liseler arasındaki dağılımında Ankara Fen Lisesi birinci sırada, onu geçen yıllarda olduğu gibi büyük kentlerin paralı okulları, kolejleri izliyor. Giriş sınavlarındaki diğer değerlendirmelere baktığımızda, yüksek öğrenim kapasitesi ile yüksek öğrenime girmek istiyenlerin sayısı arasındaki büyük farkı görebiliriz. Örneğin, 285 öğrenci alan Ankara Tıp Fakültesi'ne 17.258 öğrenci ilk tercihini göstermiş, toplam 40000 öğrenci de diğer tercihleri arasında belirtmiştir. İstanbul Hukuk Fakültesine girmek isteyen öğrenci sayısı ise 85.000'dir.

Egemen güçlerin kokuşmuş, gerici eğitim politikası bununla da kalmıyor. Büyük bir para kaynağı olarak özel dersaneler mantar gibi yerden bitiyor, çoğalıyor. Lise mezunları tüm umutlarını «büyük kâr kapısı» olan bu kurumlara bağlamak zorunda bırakılıyor. Buralarda ders alma olanağı bulamayan emekçi çocukları ise doğrudan işsizler ordusuna katılıyorlar. Gerici güçler, içinden çıkılmaz bir hale gelen bu durumdan paçalarını sıyırmak için YAY - KUR, Mektupla Öğretim, ÖN - LİSANS gibi masallarla biriken öfkeyi uyutmaya çalışıyorlar.

Burjuvazinin ve kokuşmuş düzenin gençliğe hiç bir gelecek ve güvence veremeyeceği açıktır. Diğer gençlik kesimleri gibi bizler de bunu biliyor ve görüyoruz. Bunu bildiğimiz için de demokratik savaşıma hergün artan oranda katılıyoruz. Hergün yüzlercemiz dalga dalga işçi sınıfının başı çektiği bağımsızlık ve demokrasi savaşımına katılıyor.

Artık sorunlarımızın ancak, halktan yana ilerici bir iktidarın işbaşına gelmesiyle çözümlenebileceğinin bilinciyle ortaöğrenim gençliği olarak, başını işçi sınıfımızın çektiği bu savaşımda örgütlü disiplinli bir şekilde yer almak ve bunun için de gücümüze güç katmak için İLERİ!

söyleşi

Liseli dostlar...

Ülkemizde, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ilerici güçlerin bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için verdiği etkin savaşıma paralel olarak gelişen ilerici liseli gençlik olarak, giderek bir yandan kendi özlük sorunlarımız, akademik - demokratik haklerımız için savaşım verirken, diğer yandan da demokratik bir eğitimin, demokratik lisenin gerçekleştirilmesinin «düzen»le ilgili bir sorun olduğunu, ancak köklü toplumsal dönüşümler doğrultusunda köklü çözümler sağlanabieceğini görüyoruz. Bu da, örgütü, disiplinli birliğimizi yaratarak, ülke çapında savaşım veren ilerici cephenin yanında güçlü bir şekilde yer almamızı, bütün gücümüzü, olanaklarımızı seferber etmemizi, durmaksızın artan sayıda savaşıma katılmamızı getiriyor.

İşte böyle bir dönemde, ortaöğrenimdeki bu hızlı uyanışa, gelişmeye paralel olarak sizlere seslenebileceğimiz, sorunlarımıza cevap verecek, liseli gençliğin sahip çıkarak güçlendireceği bir yayın organı gündeme gelmişti. Bizler bunu daha önce çıkarmak istememize rağmen çeşitli, yasal ve malî güçlükler böyle bir şeyi gerçekleştirmemize olanak vermemişti. Ancak sürekli gelişen ortaöğrenim gençliği hareketi bir yandan sürekli zorluyordu. Çeşitli çözüm yollarını araştırdıktan sonra kısa vadede İlerici Yurtsever Gençlik eki olarak çıkarıp sizlere daha yakından seslenme olanağını elde etmiş olduk. Nitekim birinci ekimize karşı gösterilen ilgi bu konuda haklılığımızı kanıtladığı gibi, daha iyi, daha güzel şeyler yapmak için çalışma coşkumuzu kanatlandırdı. İlk ekimizde bir takım eksikliklerin (teknik hatalar vb.) olmasına rağmen ortaöğrenim gençliği bizi sıcak bir dostlukla karşıladı.

Bunların yanısıra işçi sınıfı hareketine ters, yaptıkları her eylemin gericilerin ve faşistlerin işine yaradığı, onlarla ağız birliği eden birliği bozucu, bölücü Maocular ortaöğrenim gençliğinin güçlenen birliğini ve örgütlenmesini parçalamak için tepeden inme tabela örgütler kurmanın yanısıra gazetemizin ismini de çalarak piyasaya bir yayın sürmenin çabasına girişmişlerdir. Ancak işçi sınıfının yolundan yürüyen ve onun ateşli bir yandaşı olan ilerici liseli gençliğin tüm bozguncu eylemleri boşa çıkaracağına inancımız tamdır.

Arkadaşlar;

Daha iyiyé, güzele gidebilmek, sesimizi daha güçlü duyurabilmek için çabalarımızı ve güçlerimizi birleştirelim. El ele vererek gazetemize sahip çıkalım, onu güçlendirelim.

Güzel ve mutlu bir geleceğe olan inancın bizleri kaynaştırdığı dostlukla en sıcak selamlar...

F.A.C. piyoner kongresi

17 Mart 1977 günü Federal Alman-ya'nın Hamburg şehrinde Piyonerler kongresi yapıldı. Kongre uluslararası dayanışma ve işçi sınıfı ile birlik havası içinde geçmiştir. 232 Piyoner grubunu temsilen 270 delegenin katıldığı kongrede, üç yıl önce kurulan örgütün büyük bir hızla gelişmeye devam ettiği açıklanmıştır. Fransa, Belçika, Sovyetler Birliği, Finlandiya, İsveç, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Çekoslovakya, Polonya, Macaristan ve Dünya Çocuk Örgütü temsilcilerinin konuk olarak katıldıkları kongre, eğitim düzeninin demokratikleştirilmesini, öğretmen kıyımına son verilmesini, sınıflardaki öğrenci sayısının azaltılmasını istemiş, 1979 Dünya Çocuk Yılı dolayısıyla yapılacak çalışmaları kararlaştırmıştır.

FEDERAL ALMANYA PİYONERLERİNİN 10 İLKESİ

1 — Biz piyonerler, tüm çocukların mutlu geleceği için yola çıktık.

2 — Biz piyonerler, barış içinde yaşamak istiyoruz ve barış için mücadele ediyoruz.

3 — Biz piyonerler, aile içinde karşılıklı saygı ve sevgiden yanayız.

4 — Biz piyonerler, bilgi kazanmak ve öğrenmek istiyoruz dünyayı tanıyabilmek için.

5 — Biz piyonerler, emeğe saygı duyar, çalışan insanlardan öğrenmek isteriz.

6 — Biz piyonerler, dürüst, güvenilir ve yardımsever arkadaşlar olmak isteriz.

7 — Biz piyonerler, sağlıklı olmaya, spor yapmaya ve neşeyle oynamaya özel bir önem gösteririz.

8 — Biz piyonerler, çocukların iyiliği için mücadele eden herkesle birlikte çalışırız.

9 — Dünya piyoner hareketinin bir üyesi olarak biz genç izciler, bütün dünya çocukları ile dostluk ve dayanışma içinde olmak isteriz.

10 — Biz piyonerler, Sosyalist Alman İşçi Gençliği'nin dostu olarak, barış ve sosyalizmi savunan herkesle beraberiz.

BRECHT'TEN..

karşı çıkmak en iyisi

Yani alçak gönüllü mü olalım,
Ve «Bu böyledir, böyle de kalsın» mı diyelim?
Ve susuzluk mu çekelim bardağı görüp de,
Doluyu değil de boş olanı mı alalım?

Yani hep dışarda mı durmalıyız,
Soğukta mı oturmalıyız, çağrılmadıkça,
Zevk ve acıdan payımıza düşeni
Büyük adamlar, lütfen saptadılar diye.

Bize öyle geliyor ki, karşı çıkmak en iyisi,
Ve en küçük bir sevinçten bile vazgeçmemek
Ve kovmak yeryüzünden acıyı yaratanları
Ve sonunda yaşanır hale getirmek dünyayı.

1 MAYIS

Gerici - faşist güçlerin bütün oyunlarını, saldırılarını boşa çıkaran işçi sınıfımız ve onun biricik devrimci sendikal örgütü DİSK, egemen güçlerin 51 yıldır kutlatmadıkları işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele gününü geçen yıl sosyalist ülkelerin dışında bütün dünyada en yığınsal olarak ülkemizde kutladı. Başını işçi sınıfımızın çektiği ilerici cephenin daha yığınsal, daha güçlü olması yolunda daha da büyük anlamı olan 1 MAYIS 1977'ye İLERİCİ LİSELİ GENÇLİĞİN saflarında katılarak BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, TOPLUMSAL İLERLEME SAVAŞIMIZDA BİZ DE VARIZ diye haykırabilmek için;

1 MAYIS 1977'de Türkiye'nin dört bir yanından dalga dalga İstanbul'a gelerek İLERİCİ LİSELİ GENÇLİK'in saflarında yerimizi alalım.

sanat·meslek liseliler

TAM ÜNİVERSİTE HAKKI İÇİN İLERİ!

Bugün, yıl sonu yaklaştıkça, son sınıfta okuyanlarımız karmaşık duygular içinde bulunuyor. Yaşamımızın akışını büyük ölçüde etkiliyecek olan üniversiteye giriş sınavları yaklaştıkça içimizi endişe, telâş ve ilginin kaplaması son derece doğal. Fakat herhalde bu duyguların en üst doruğuna ulaştığı ve hatta bir çok kişinin işi oluruna bırakacak kadar zor koşulların bulunduğu kesim, SANAT MESLEK LİSELERİ...

Bu liseler özünde, çeşitli üretim dallarında çalışacak «kalifiye eleman»lar yetiştirmeye yöneliktirler. Ancak, kapitalist düzenin bir ürünü olarak, ülkemize egemen olan büyük holding patronları bunu, «kaliteli mal» yetiştirme, «makina yapan robotlar» imal etme biçiminde anlamakta ve öyle işletmektedirler. Çünkü onların gözünü «kâr, daha fazla kâr» hırsı bürümüştür. **Onlar çalıştırdıkları insanları insan olarak değil, yalnızca bir kâr aracı, bir «mal» olarak görürler.** Durum böyle olunca, sanat meslek liselerinde gerekli teknik bilgilerin dışında birşey öğretilmez. Büyük sermaye bu yolla bir taşla iki kuş vurmaktadır. **Birincisi, çalışan kitlelerin çok yönlü - toplumsal, kültürel, ve düşünsel yönden - gelişimini engellemek. İkincisi, sanat meslek liseli öğrencilerin bilgisini sınırlamak ve üniversiteye girmelerini kısıtlamak. Böylelikle onlar, bizleri «sömürü araçları» olmaya zorlamakla kalmıyor, aynı zamanda «serbest iş gücü piyasası»na fazla kişi katıp, rahatça seçip ayırmak ve düşük ücret kabul ettirmek yoluna gidiyor.**

Bunlar kapitalist sömürü ve zulüm düzeninin sonuçlarıdır. Yani, demek ki, sömürü ortadan kalktığında Sanat - Meslek Liselerinin durumu da kökten değişecektir. O zaman bizler, makina yapan robotlar olarak değil, onurlu toplumsal görevler için yetişen genç insanlar olarak eğitim göreceğiz. Hem kişiliğimizin tam olarak gelişimini, hem de seçtiğimiz dalı değiştirmemiz ya da yüksek öğrenime de geçebilmemizi sağlayacak bir öğretim programı uygulanacak. Yani, olanaklar kelimenin tam anlamıyla özgür insanlar olarak yetişmemiz için kullanılacak.

Kuşkusuz ki bunların hepsi başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımının zafere ulaşmasıyla sömürüsüz, insanca bir toplumsal kurtuluş savaşımının zafere ulaşmasıyla sömürüsüz, insanca bir toplumsal sistemin kurulmasıyla gerçekleşecek. Ancak biz, her toplumsal sistemin bir önceki sistemin içinden doğduğunu, bu geçişin zorunlu nedenlerini ve araçlarının bir önceki toplumsal sistem içinde ortaya çıktığını biliyoruz. Bu nedenle de sorunlarımızın kökten çözümünün ileri bir toplumsal sistemin kurulmasıyla gerçekleşeceğini de bilerek, mevcut düzen içinde kazandığımız haklarımızı korumak ve genişletmeye kararlıyız.

Bunun için,

TAM ÜNİVERSİTE HAKKI İSTİYORUZ!

Parasız, üniversiteye hazırlık kursları verilmesini ve her yüksek öğrenim kurumunda adil bir kontenjan ayrılmasını istiyoruz!

gerici·ırkçı·faşist eğitim sistemi ile ders kitaplarına, anti-demokratik uygulamalara karşı

PLEVNE LİSESİ'NDE BOYKOT!

6 Nisan 1977 Çarşamba günü Plevne Lisesi'nde keyfi, antidemokratik disiplin uygulamalarını ve gerici, ırkçı, şoven eğitim sistemi ile ders kitaplarını protesto için başlattıkları boykotla ilgili olarak öğrenciler gazetemize şu açıklamayı yapmışlardır:

«Biz Plevne Lisesi öğrencileri MC'nin genç beyinleri yıkamasını istemiyoruz.

Ülkemizdeki faşist tırmanışla birlikte ortadan kalkan can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü istiyoruz. Genç beyinlerin gerici - faşist ideolojiyle şartlandırılıp robot kişiler yetiştirmeyi amaçlayan gerici, faşist ders kitaplarının okutulmasını istemiyoruz.

Okulda öğretmen ve öğrenciler üzerindeki anti-demokratik uygulamaların kaldırılarak keyfi disiplin cezalarına son verilmesini istiyoruz.

Öğrenci Birlikleri'nin kurulmasını ve eğitsel kolların çalışmasını, genç beyinlerin gelişip kişilik kazanmasını istiyoruz.

Bu yüzden biz Plevne Lisesi öğrencileri olarak bu sorunlarımızın çözümü ve gerici, ırkçı, faşist eğitim sistemini protesto için bir günlük uyarı boykotu yapıyoruz.»

7 Nisan Perşembe günü boykotu sona erdirip derslere devam eden Plevne Lisesi öğrencileri bundan sonra okulda gelişen olaylarla ilgili olarak yaptıkları ikinci bir açıklamada şöyle demişlerdir :

«Boykottan sonra derslere girdik. Ancak bu kararımıza karşılık okul yönetimin tavrı üzerimizdeki genel baskıyı daha da yoğunlaştırmak olmuştur. Bir sınıfta gerici bir öğretmen 'alın size demokratik lise' diyerek bir çok arkadaşımızın saçlarını kesmiş, karşı gelenleri de dövmeye kalkışmıştır.»

Bunun üzerine, bu iki sınıfın öğrencileri, bu baskıların anti - demokratik olduğunu savunarak, bu şartlarda her sınıfta böylesi uygulamaların olabilirliğine karşı ikinci dersten sonra butün okulun öğrencileriyle okul bahçesinde toplanarak derslere girmemişlerdir. Hemen kısa bir zaman sonra okula gelen polis öğrencilere baskı yaparak elebaşı aramıştır.»

Öğrenciler son olarak olayı kınamışlar, «bizim yaptığımız hareket, demokratik isteklerimizle ilgilidir. Olaya polisin karıştırılması, bu demokratik hareketimizin baltalanma çabasından başka bir şey değildir.» demişlerdir.

DİSK

1 MAYIS

1 MAYIS 1977'DE BULUŞALIM!

SPOR

ortaöğrenimde beden eğitimi (spor) dersleri

Ülkemizde, işbirlikçi tekelci sermayenin hakim olduğu bir ekonomik yapının varlığı, bir üst - yapı kurumu olan eğitimi de bu ekonomik yapıya bağlı kılmıştır. Yani, eğitim, uluslararası tekellerin yerli işbirlikçilerinin yararına işler bir haldedir. Ezbercilik geliştirilmekte, faşist tırmanışla birlikte kitaplar «açık faşist ideolojiyi» yansıtan bir şekilde hazırlatılmakta, öğrenciler işsizler ordusuna ya da üniversite kapılarındaki geniş topluluğa katılacak şekilde yetiştirilmektedir. Meslek Liselerinde de durum kendi özel konumlarından ortaya çıkan birkaç değişik uygulamanın dışında genel olarak böyledir. Öğretmen - öğrenci ilişkileri, belli konuların incelenmesinde ve ortaya belli ürünlerin çıkarılmasında varolması gereken işbirliği yerine, öğretmenin zaten hazır olan reçeteyi öğrenciye vererek, öğrenciden de verdiğinin aynısını istemesi şeklinde belirlenmiştir.

Ortaöğrenimdeki bu insanlık ve halk düşmanı eğitim politikası Beden Eğitimi (Spor) derslerinde de kendini göstermektedir. İşbirlikçi burjuvazinin spora da kendi çıkarlarına uygun olarak baktığı ve binlerce seyircinin milyonlarca lira para dökerek ancak izleyebildiği bölgesel ve ulusal farklılaşmaları ileri sürerek (ki bu okullar arasındaki spor karşılaşmaları için de söz konusudur) kolaylıkla bölücülük yapabildiği, halkı ve onun ayrılmaz parçası olan gençliği birbirine düşman saflara ayırdığı «seyir sporunu» geliştirdiği bir gerçektir.

O halde, okullardaki spor derslerindeki bozukluklar burjuvazinin eğitim politikasındaki bozukluklarla, spor politikasındaki bozuklukların bir bileşkesi olduğu ortadadır. Yani bir yandan eğitimde halk düşmanı politikasını, diğer taraftan spordaki «seyir sporunu

geliştirme» politikasıyla birleştirerek ortaya bir «Beden Eğitimi Programı» çıkarılmaktadır.

Bir yandan yetersiz, eksik veya tamamen araç ve gereçten yoksun salonlarda —ki bir çok okulda salon bile yoktur—, öğretmen istediği zaman not alınacak hareketleri göstermekte, öte yandan haftada 90 dakikayı geçmeyen ders saatlerinde öğrencilerin bu hareketleri tekrarlayıp not almasını istemektedir. Yani, not almak için spor anlayışı bir yandan yaygınlaştırılırken, öte yandan da yetersiz zaman içinde yine çok yetersiz, sağlığa ve gelişmeye hiç katkısı bulunmayan hareketler yaptırılmaktadır.

Örneğin; öğretmen, beden eğitimi dersine girdiğinde, zaten kalabalık olan sınıfı bir - iki koşturduktan sonra herhangi bir hareketi —takla atma vb...— önce kendisi gösterecek, öğrencilerden bunu yapmalarını isteyecektir. Bir derste bu hareketi bir öğrenci en çok yetersiz olan spor araçlarında iki - üç kez tekrarlayabilmektedir. Bu her ders böyle gitse, belki az da olsa belli ölçüde faydası olabilir. Ancak, sonraki derslerde her dönem üç not verilmesinin bir sonucu olarak öğrenciler bu hareketten not alabilmenin heyecanı içinde sağlık ve gelişmenin çok ötesinde bir yöntemle dersleri yapmaktadırlar.

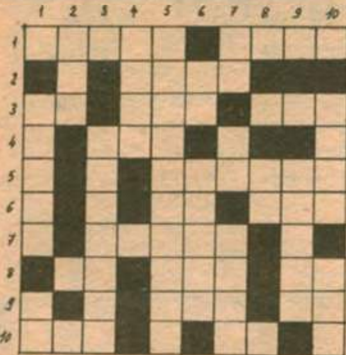
Yine okullarımızda spor ile ilgili ön bilgiler, dersler verilmemekte, arada sırada öğretmenle öğrenciler arasında geçen konuşmalarda ancak seyir sporunu teşvik edici olaylar konuşulmaktadır. Örneğin hangi takımı tuttukları, bu haftanın maçları vb...

Kitle sporunun ihtiyaç gösterdiği spor olanaklarr, bugünkü eğitim olanakları, bugünkü egitim politikasıyla tamamen tıkanmıştır. Salonu olmayan okullara salon yapılmadan, gerekli spor araç ve gereçleri tamamlanmadan, nota göre eleyici eğitim sistemi değişmeden, kısaca tüm bilimsel ve gerekli olanaklar sağlanmadan kitle sporunun yapılamıyacağı açıktır.

Kitle sporunun amacı, sağlıklı, kafa ve vücudunu en iyi şekilde geliştirmiş insanların yetişmesi, insanlar arasında dostluk, kardeşlik ve yardımlaşma gibi iyi duygu ve davranışların yeşermesi ve buna bağlı olarak dünya barışının sağlanması, ırk ayırımına son verilmesi vb. olgularla açıklanabilir. Ayrıca kitle sporu uygulamasıyla üretimin sağlıklı olarak artacağı kuşkusuzdur. Burjuvazinin amacı ise daha fazla kâr ve daha fazla sömürü olduğundan, kitlelerin spor istekleri ile, burjuvazinin bu konudaki düşüncelerinin taban tabana zıt olacağı açıktır. Kapitalist ülkelerin aksine, sosyalist ülkelerde spor, kitle sporu temelinde yükselmektedir.

Genel ortaöğrenim ve spor sorunları içinde «beden eğitimi derslerinin yeri» sorunu da bu sorunlara bir paralellik göstereceği açıktır. Ancak beden eğitimi derslerinin kitle sporu ve üretime yönelik ulusal demokratik halktan yana bir eğitim anlayışı içinde yapılabilmesinin ancak sosyalizme giden ileri demokratik bir düzen içinde gerçekleşmeye başlayacaktır.

bulmaca köşesi

SOLDAN SAĞA :

1 — Zamanını şaşmayan - Türkiye işçi sınıfının devrimci sendikal örgütünün kısa adı. 2 — Tersi, vasıta. 3 — Sodyum'un simgesi - Eskrimde bir dal adı - Tersi, parlak olmayan. 4 — Bir erkek adı. 5 — Öğretmenlerin ekonomik ve demokratik alanda birlik ve dayanışmasını simgeleyen örgütün kısa adı. 6 — Kısa zaman - İki şeyi birbirinden ayıran açıklık. 7 — İstek. 8 — Bir nota - İrlanda kurtuluş ordusunun kısa adı - Bir besin maddesi. 9 — Ders arasını belirtmek için çalar - Bir nota. 10 — Tersi, Uluslararası Öğrenci Birliği'nin kısa adı - İlave.

YUKARIDAN AŞAĞIYA :

1 — Ünlü devrimci ozanımızın ön adı - Tersi, Baryum'un simgesi. 2 — Gorki'nin ünlü bir yapıtı. 3 — Bir süre önce okul yönetimi tarafından tiyatro kolunun çalışmalarının engellenmesiyle öğrencilerin boykota gittikleri İstanbul'da bir lisenin adı. 4 — Akdeniz bögesinde bir ilimiz. 5 — Üretim araçlarının özel mülkiyetine dayanan ekonomik ve siyasal düzen. 6 — Bir nota - Teklif. 7 - Bir takı (bağlaç görevi de yapar) - Liselerde eğitsel kol başkanlarından ve sınıf temsilcilerinden oluşan öğrenci kuruluşunun kısa adı - Eski çağlarda inşa edilen burçlu, mazgallı, kalın duvarlı yapı. 8 — Tersi, isim. 9 - Tek tip kitap sistemine öncülük eden, gerici-faşist karması MC'nin Eğitim Bakanının soyadı. 10 — Gemilerde oda - İstem dısı yapılan hareket.

Geçen bulmacanın çözümü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	N	E	R	U	D	A	■	Ö	Y	K
2	O	Y	■	L	A	F	A	Z	A	N
3	D	■	T	Ü	T	■	K	■	R	E
4	N	O	S					F	A	■
5	O	L	A					A	M	A
6	L	İ	■					Ş	A	Y
7	K	■	S					İ	Z	■
8	C	■	A	N	A	G	İ	Z	■	A
9	A	T	A	■	H	İ	K	M	E	T
10	J	■	B	Ö	■	M	İ	■	T	İ

KÜÇÜK ÇEKMECE LİSESİ ÖĞRENCİLERİ : «GERİCİ EGEMEN GÜÇLER VE ONLARIN MAŞASI MAOCULAR LİSEMİZDEKİ DEMOKRATİK HAREKETİN GELİŞMESİNİ ENGELLEYEMİYECEKTİR.»

Gerici - faşist karması MC'nin ülke çapında oynadığı kan, vahşet, terör senaryosunun bir bölümü de Küçük Çekmece Lisesi'nde uygulanmaktadır. Demokratik bir öğrenci kitlesine sahip bu lisede ilerici öğrencilerin okuldaki her türlü demokratik çalışması çeşitli engellemelere maruz kalıyor. Örneğin çevredeki Büyük Ülkü Derneği'nde üstlenen faşist milisler okulun içine kadar gelerek silahla ilerici öğrencileri, öğretmenleri tehdit ederek okulda çıkarılan duvar gazetesinin indirilmesine çalışıyorlar. Fakat tüm bu faşist baskılara ilerici öğrenciler kitlesel bir şekilde karşı çıkıyorlardı.

OLAYLAR NASIL GELİŞTİ

Okuldaki bir iki faşist öğretmen ve öğrencinin ilerici öğretmenleri ihbar etmesi sonucu ilerici öğretmenlerden ikisi sürüldü. Böylece gerici güçler ilerici öğretmen - öğrenci dayanışmasını bölme yolunda bir adım atmış oldular. Fakat «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur!» belgisini kendisine klavuz edinen ilerici yurtsever öğrenciler, ilerici öğretmenlerin sürülüşünü protesto etmek için kitlesel bir hazırlığa giriştiler. Fakat bu sırada gericilerin, faşistlerin maşası olan 3 - 4 Maocu Bozkurt ile yine aynı sayıdaki maceracı unsurlar ilerici öğrencilerden habersiz bir senaryonun hazırlıkları içine girdiler.

23 Mart Perşembe günü dışarıdan getirdikleri diğer bozguncu unsurlarla birlikte çevre yollarını keserek okulda boykot olduğunu söylediler. Fakat kitleden soyutlanmış bu bozguncu unsurların, «jandarma usulü» kapıları tutarak, yolları keserek yapmak istedikleri boykot sonuç vermedi. Bu yenilgi üzerine maocu Bozkurtlar ve diğer bozguncu unsurlar sızmağa çalıştıkları bir günlük gazeteye bildiri vererek boykotu «İGD'lilerin kırdığı» yolunda açtıkları yalan ve tezvir kampanyasıyla demokratik kamuoyunda kötü izlenimler yaratmaya çalıştılar. Amaç belli idi: Türkiye çapında güçlenen ve Türkiye gençliğinin tek ulusal örgütü olma yolunda zaferden zafere koşan İGD'yi lekelemek, yıpratmak. Bu oynanan oyunun bilincindeki Küçük Çekmece Lisesi'nin ilerici öğrencileri Maocu Bozkurtların ve diğer bölücü, bozguncu unsurların gerçek yüzlerini en geniş öğrenci kitlesine teşhir ettiler. Ve okulda zaten bir avuç olan bu zavallılar iyice köşeye sıkıştılar. Bu maceracı sapık akımlar, ilerici öğrencilerin, öğretmenlerinin sürülmesini protesto eylemlerini, yaptıkları saptırıcı hareketlerle engellemeye çalışmaktadırlar. Küçük Çekmece Lisesi'nin ilerici öğrencileri öğretmenlerinin sürülmesi eylemini okulda verdikleri Demokratik Lise savaşımı ile bütünleştirerek yerine getirecektir.

İşçi sınıfımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımına militanca bağlılık içinde olan Küçük Çekmece Lisesi'nin ilerici, yurtsever öğrencilerinin, MC'nin, ilerici öğretmenleri sürme ve eğitimi faşistleştirme girişimlerine karşı yapacakları protesto eylemlerini ne gerici - faşist karması MC ve faşist milisleri, ne de onların maşası Maocu Bozkurtlar engelleyemeyecektir.

— YAŞASIN K. ÇEKMECE LİSESİNDEKİ İLERİCİ ÖĞRETMEN - ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI!

— ÖĞRETMEN-ÖĞRENCİ KIYIMINA SON!

İGD EMİNÖNÜ ŞUBESİ KURULDU

Uzunca bir süredir kuruluş hazırlıkları sürdürülen İlerici Gençler Derneği Eminönü Şubesi tüm yasal formaliteleri tamamlayarak resmen açılmış ve çalışmalarına başlamıştır. İlerici Gençler Derneği'nin hızla gelişmesinin ve gelişim süreci içinde gençliğin İGD'ni coşkuyla kucaklamasının bir ürünü olarak doğan İGD Eminönü Şubesi'nin açılışıyla ilgili olarak basına bir açıklama verilmiştir. İGD Eminönü Şubesi Başkanı Haluk Tan İpekçi'nin basın açıklaması özetle şöyledir:

«Gençliğin biricik demokratik kitle örgütü olma yolunda hızla ilerleyen İlerici Gençler Derneği (İGD) işçi sınıfımızın yanında, onun öncülüğündeki savaşta örgütlenmekte ve en ön saflarda savaşıma katılmaktadır.

İGD'nin Kartal ve Beşiktaş şubelerinden sonra şimdi de Eminönü bölgesi ilerici gençliğinin örgütlenmesi yolunda Eminönü Şubesi kurulmuş ve ilerici gençliğin bu savaşımdaki nitel ve nicel gücünü arttırmıştır.

İGD Eminönü Şubesi İlerici gençliğin birliğini sağlamak için üzerine düşen görevi yerine getirecek ve anti - faşist, anti - emperyalist cephede faşizme, emperyalizme ve işçi sınıfına ters düşen bozguncu akımlara karşı işçi sınıfının yanında yerini alacaktır.»

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK bomba, kurşun yağmuru altında savaşıyor!

1 Nisan Cuma günü İstanbul Topkapı civarında gazetemizi satan 55'i aşkın ilerici yurtsever arkadaşımıza faşist çeteler bombalarla, silahlarla saldırmışlar, dört arkadaşımızı yaralamışlardır. Faşist çeteler, arkadaşlarımızın gazete satmaya başlamasından bir süre sonra Atatürk Öğrenci Sitesi'nden çıkmışlar ve kalabalığı silahla taramışlardır. İki de bomba patlatan faşistler bu arada üç seyyar satıcı emekçinin yaralanmasına neden olmuşlardır.

Zonguldak'ta polisler özel olarak gazetemizi sattırmamaktadır. «Bu gazeteyi satmayın, başınıza iş açarsınız» diye gazetemizi satan bayiler korkutulmaktadır. Özel olarak gazetemize yönelik bu baskının, polislerin kendi işgüzarlığından kaynaklandığı açıktır.

Samandağ'da gerici okul yöneticileri gazetemizi sattırmamakta, satan arkadaşlarımıza karşı baskı ile cevap vermektedirler. Ama buna rağmen, gazetemiz okul öğrencileri tarafından yine de satılmakta ve ilgi toplamaktadır.

Adana'da polisler tarafından bayilerdeki gazetemiz toplatılmıştır. Hiç bir yasal temeli olmayan bu baskı türü anlaşıldığı kadarıyla tüm Anadolu'da yaygınlaştırılmaktadır.

Bütün ilerici basına yönelik saldırılardan ayrı olmamakla birlikte, gazetemize yönelik özel baskıların geliştirilmekte olduğu anlaşılmaktadır. İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK, bomba, kurşun saldırıları, baskı ve terör koşulları altında yaşamını sürdürmektedir. Onlara karşı en iyi cevabı gençlik kitlesi vermekte, 22 bin tirajla gazetesine sahip çıktığını göstermektedir. Egemen güçlere karşı cevabımızın daha sert, daha okkalı olması için daha ileriye, 30 binlere, 50 binlere, 100 binlere...

İGD EDİRNE ŞUBESİ KURULDU

İGD Şubelerine bir yenisi daha katıldı. Artık Edirne'li ilerici yurtsever gençler de savaşımlarını İGD ile sürdürecekler. Daha bilinçli, daha kararlı ve kavgada daha da etkin bir biçimde yer alarak.

Edirne İGD Şubesinin açılması ile İGD şubelerinin sayısı 12'yi buldu. Daha sırada niceleri var, memleketin dört bir tarafından binlerce genç yolumuz işçi sınıfının yoludur saflarımız İGD'nin saflarıdır diyerek katılıyor davasını savunmaya. Ve bu gelişim sürecinin bir sonucu olarak İGD örgütlenmesi hızla yayılıyor. İGD gençliğin tek ulusal demokratik merkezi kitle örgütü olduğunu bileğinin hakkıyla alıyor. Egemen burjuvazinin onun MC'sinin ve işgüzar valilerin tüm engelleme girişimlerine karşı, maocuların ihbar larına, provakasyonlarına karsı alıyor bu hakkı, hem de söke söke.

İGD SAMANDAĞ ŞUBESİ ARANDI

Tüm yurtta ilerici, yurtsever gençler İGD çatısı altında örgütleniyor. İGD'nin böylesine gelişmesi, güçlenmesi gerici çevreleri, Mao'cuları ürkütüyor, İGD'ye karşı saldırganlaştırıyor. Daha dün MC - Ankara valisi-Mao'cular elele vererek İGD'nin Çankaya ve Ankara şubelerini kapatmışlardı. Bugün de, henüz yeni kurulmasına rağmen, Samandağ'da geniş bir kitleyi kucaklayan İGD Samandağ Şubesine saldırıyorlar. «Sıkıyönetim Komutanı» gibi hareket eden MC'nin Antakya Valisi, bildirilerde MC kelimesinin kesinlikle yer almaması için kaymakamlara emirler yağdırıyor.

Bunlara ek olarak, geçtiğimiz günlerde caddelere yazılan yazılar bahane edilerek dernek binası pois tarafından arandı. Derneği kapatmalarına yarayacak hiçbir «suç» unsuru bulamayınca piyasada serbestçe satılan kitapları, İlerici Yurtsever Gençlik gazeteleri, DİSK dergileri toplanarak götürüldü. Aramadan sonra derneği dolduran üyeler bu tür baskıların kendilerini yıldıramayacağını belirterek polisin bu tutumunu kınamışlardır.

MAOCU HAİNLER KARTAL'DA İLERİCİ GENÇLERİ YAYLIM ATEŞİNE TUTTULAR

KARTAL İGD ÜYESİ BİR GENÇ AĞIR YARALANDI.

Mao'cu hainler provokasyonlarına, ilerici yurtsever gençlik hareketine yönelik saldırılarına yeni bir tanesini daha eklediler. «Halkımız yeni 12 Mart'lar istemiyor» afişlerini asan Kartal İGD Şubesi üyesi ilerici yurtsever gençleri yaylım ateşine tuttular, birisi ağır, çok sayıda gencin yaralanmasına neden oldular.

Bilinçli ve önceden planlanmış bir biçimde saldıran Mao'cu hainler bir kaç tane kandırılmış işçinin olduğu işçiye düşman dernekleri KİD (Kartal İşçi Derneği)'de pusuya yatarak ilerici gençlerin İGD Kartal Şubesi'nden çıkmasını beklemişler, daha sonra da «Faşistler yazılarımızı karalıyor» diye gürültü yaparak saldırılarını faşist komandolara karşı yapıyor süsü vermek istemişlerdir.

İlerici gençleri öldürmek için ateş açan Mao'cu caniler bir sonraki gün yine Kartal'da İGD'nin «Seçmen yaşı 18, seçilme yaşı 21 olmalıdır» el ilanlarını dağıtan İGD üyesi gençlere silâhla saldırmışlardır.

İlerici gençler saldırıyı halkla birlikte göğüslemişlerdir. Yayın organlarında «Halkın» ismini dillerinden düşürmeyen halk düşmanlarına karşı emekçi halk Kartal İGD'li gençlerin yanında yer almış, Mao'cu hainleri kovalamış, evlatlarına sahip çıkmıştır.

«İGD Kapatılsın» kampanyası başlatarak, en önemli çalışma yöntemleri olan ihbarcılığın somut örneğini veren Mao'cu hainler ihbarcılıklarını açık eyleme dönüştürerek bugüne kadar pek cesaret edemedikleri bir biçimde faşist komando yöntemleriyle doğrudan saldırıya geçmeleri, onların tutunacak dallarının kalmadığını, kaçınılmaz sona hızla sürüklendiklerinin göstergesidir. Saldırıları onları kurtaramayacaktır. İGD, faşist komandolara karşı olduğu gibi Mao'cu faşistlere karşı savaşımda da güçlü ve kararlıdır.

PALL_MALL

Ensesi yağlı kasketleriyle geldiler
Uzunca sakalları
İnce - kalın bıyıklarıyla
çulları, çarıklarıyla geldiler
Ekin biçtikleri
çapasını yaptıkları
canları, ciğerleri
TÜTÜN'leri için geldiler

Bir köyden üç kişiydiler
— Siz de söz sahibi olacaksınız —
demişlerdi.
Ve onlar bir köyden
üç kişi geldiler
Sıkış tepiş sığıştılar bir sinema koltuğuna
toplantı için
Kendi yetiştirdikleri tütünün
üç kuruşluk paketlerde
şekillendirilmişini içerek beklediler

Ve sıkılmış şaşkın,
tezatına baktılar salonun
ensesi yağlı kasketler ile,
boyun bağlarına baktılar
Ve şişko, göbekli
beyler konuştu
İsteksiz, yavan, anlamsız
Ve sonra o adam çıktı
tok sesiyle
açık seçik
ninelerin bebelere anlattığı

masal misali
anlattı, anlattı, söyledi
onlara tütünlerin yüceliğini
— En iyisi - dedi
— bizimki -
— Ülkemizin tütünü üstüne
bi daha yok - dedi
Ve zaten Allahları tütün olan.
herşeyleri tütün olan,

ensesi yağlı kasketlerin altındaki
insanların gözünde
büyüttü, ilahlaştırdı tütünlerini
ve KENDİNİ...
Bir köyden üç candılar
Ve toplantı bitip
çıkar çıkmaz
etrafını aldılar o adamın
Ve sağol dediler
«dillerine sağlık ağam» dediler
«Beyim, efendi...» dediler
Ve sıradan bir kahvede
koyulaştı sohbetleri
söylenen çaylarla
Ve adam orda bir daha
sıralayıverdi tütünümüz böyle,
tütünümüz şöyle diye...
Aynı köyden üç can,
et suyuna tirit sunar gibi
kendi yetiştirdikleri
üç kuruşluk pakette
şekillenmiş cigaralarını
sundular...
Ve istemezlendi adam,
demin övgüsünü yaptığı tütünü
Anlatılanlar masal gibi
ve sohbet kopkoyuydu,
adamın kendi cebinden çıkardığı
paketin üzerine
«PALL - MALL» yazıyordu.

S. SAYGIN

DOĞUDA HALKIMIZ ÜZERİNE ULUSAL AYRICALIK VE AĞA - JANDARMA BASKISI SÜRÜYOR

Gerici egemen burjuvazi, işçi sınıfımızın sömürüye, baskıya, şiddete, ulusal baskı ve ulusal ayrılalığa karşı vermiş olduğu ileri demokrasi savaşımını engellemek ve emekçi halkın dikkatlerini kendi düştükleri bunalımdan çekmek için ezilen ulusa yönelik provakasyonlarla geniş çapta katliamlara girişmek, Türkiye çapında bir sıkıyönetim ilan ederek emekçilere kan kusturmak istiyor.

Gerici iktidarlar, ezilen ulus üzerinde ulusal baskı ve ayrıcalık, ırkçı - şoven politika uygulamış ve uyguluyorlar. Çağ dışı yöntemlerle okulsuz, yolsuz, susuz, elektriksiz, hastanesiz bıraktıkları yetmiyormuş gibi ağa ve şeyhleri kulanarak talan, soygun, sömürü düzenini daha da yoğun bir şekilde sürdürüyorlar. Bu sömürülerini devam ettirebilmek için, feodal kalıntıları sürdürüp aşiretler ve emekçi halk arasına çeşitli, yöntemlerle düşmanlık salıp, kan davalarını körükleyip onların birliğini parçalayıp, halkı birbirine kırdırıyorlar.

Bunun son örneğini Bismil'in Yukarı Dalay köyünde görüyoruz. Önceden süren kan davası ağaların kışkırtmasıyla Salih Ergün adlı şahsın Samettin Bozan'ı öldürmesi ile kızışıyor. Öldüren şahsın olaydan sonra teslim olmasına rağmen olaylar devam etmiştir. Olayların devam etmesinin nedeni, şahsın yakınlarının güvenlik kuvvetlerinden yardım istemesine rağmen güvenlik kuvvetlerinin olaya ilgisiz kalması.

Güvenlik kuvvetlerinin ilgisizliği ve ağaların kendi çıkarları için tarafları kışkırtması sonucu köye yapılan saldırıda Ahmet Ergün öldürülüyor, böylece ağalar her iki tarafın toprağını, evini ve çeşitli eşyaların yağma ediyorlar.

Tekelci burjuvazinin, toprak ağalarının, komandoların ve her soydan sapık akımların çeşitli kışkırtmalarına rağmen, doğudaki emekçi halkımız, Türkiye işçi sınıfının vermiş olduğu ileri demokrasi savaşımına aktif bir şekilde katılarak, ulusal ayrıcalığa ve ulusal baskıya dur diyecektir.

Ulusal baskı ve ayrıcalığa hayır!

Doğudaki ırkçı - şoven baskıya son!

Bütün halklar kardeştir!

Haydar Üzülmez
DİYARBAKIR

ÖRGÜTLÜ BARIŞ HAREKETİ İÇİN İLERİ!

3 NİSAN 1977

Türkiye'deki emekçi halk hareketinin güçlenmesi ve dünyamızda son yıllarda oluşan olumlu gelişmelerden büyük ölçüde etkilenmesi, Türkiye barış savaşımının örgütsel birliğini zorunlu kıldı. 1976'da ilk kez demokratik kitle örgütleri tarafından kutlanan 1 Eylül Dünya Barış Günü, barış hareketinin birliğine olan gereksinmeyi somut olarak ortaya koyuyordu.

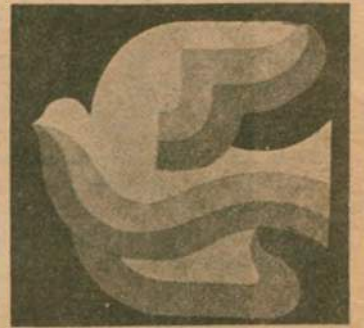
Gerek ülkemizdeki daha önceki girişimlerden alınan dersler, gerekse dünyada son yıllarda büyük gelişmeler gösteren barış savaşımının pratiği böyle bir örgütlenmenin barış yanlısı tüm toplumsal katmanları, değişik politik görüşleri bir araya getirmesini gündeme getirdi. 1 Eylül Barış Günü kutlamaları için İstanbul Barosu tarafından oluşturulan Barış Komisyonu bu yolda çalışmalara başladı. Altı aydan daha fazla yoğun olarak sürdürülen çabalar 3 Nisan günü Barolar Birliğinde yapılan «Barış Hareketinin Örgütsel Birliği Toplantısı» ile doruğa ulaştı. İlerici yazar, sinema oyuncusu, yönetmeni, öğretim üyeleri, gazeteciler, parlamenterler, sendikacılar, kadın, gençlik, öğretmen, teknik eleman, mühendis odaları, baro temsilcilerinin katılımıyla yapılan toplantıda bir Barış Derneği kurulması kararlaştırıldı ve katılanlar arasında oluşturulan kalabalık bir girişimci kurul bu görevi üstlendi.

Toplantıda DİSK, Barolar Birliği, İKD, TÖB-DER, İGD, TYS, temsilcileri söz alarak kurulacak barış derneği için bakış açılarını dile getirdiler. Bir konuşma yapan İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü ilerici gençliğin daima barışçı eylemlerin yanında olduğunu açıkladı. Ahmet Muhtar Sökücü konuşmasında silâhlanmaya harcanan maddi kaynakların gençliğin ve emekçi halkın sorunlarının çözümünde kullanılmasının gençliğin ivedi istemlerinden biri olduğunu söyledi.

Bu toplantıdan sonra, 9 Nisan Cumartesi günü Girişimciler Kurulu ikinci kez toplanmıştır. Yapılan bu ikinci toplantıda tüzük kabul edilmiş ve yönetim kurulu seçilmiştir. Yönetim kurulu şu kişilerden oluşuyor. Mahmut Dikerdem, Enis Coşkun, Bekir Aydemir, Reha İsvan, Ali Sirmen, Bahtiyar Erkul, Dr. Erdal Atabek, Zülal Kılıç, Cüneyt Başbuğ.

Barış hareketinin örgütlenmesi ve yaygınlaştırılması gibi büyük bir görevi üstlenen ve ülkemizde bir boşluğu doldurduğuna inandığımız Derneğe başarılar dileriz.

BARIŞSEVER HALKIMIZA ÇAĞRI

3 NİSAN GÜNÜ YAPILAN «BARIŞ HAREKETİNİN ÖRGÜTSEL BİRLİĞİ TOPLANTISI»NDA HALKIMIZA YAYINLANMAK ÜZERE BİR ÇAĞRI YAYINLANDI. KATILANLAR TARAFINDAN İMZALANAN ÇAĞRIYI AYNEN YAYINLIYORUZ.

Türkiye'de barış hareketinin örgütsel birliğini sağlamayı amaçlıyan ve İstanbul Barosu'nun çağrısı ile 3 Nisan 1977 günü yapılan toplantıda BARIŞ DERNEĞİ'nin kurulması kararlaştırılmıştır.

Bu toplantıya katılan bizler; kadın, erkek tüm halkımızı, politik görüşleri ve inançları ne olursa olsun bir ayırım gözetmeksizin, yeryüzünde adil bir barışın kurulması ve kalıcı kılınması için dayanışmaya, eylem birliğine çağırıyoruz.

İnanıyoruz ki, insanların ölümü, acı çekmesi, tarih boyunca yarattıkları değerlerin yıkımı demek olan savaş yeryüzünden sökülüp atılabilir. Adil bir barış kurulabilir ve yaşatılabilir. İlerici insanlığın asırlar boyunca vermiş olduğu savaşımlar sonucu bunun ön koşulları bugün vardır: bugün barış pek çok ülkenin dış politikasının belirleyici ilkesidir; barış belgisi yığınların malı olmakta, uluslararası güçlü yığınsal hareketler ile dile getirilmektedir; sömürgecilik yeryüzünden silinmektedir; bunlara bağlı olarak Avrupa kıt'ası ilk defa bu yüzyılda 32 yıl süreyle barışa tanık olmaktadır. Helsinki antlaşması ile altı çizilen soğuk savaş döneminden çıkış süreci, uluslararası ilişkilere barıştan yana yeni bir içerik kazandırmaktadır. Bunlar önemli kazanımlardır. Dünyada ve ülkemizde barış hareketinin üzerinde yükseleceği sağlam dayanaklardır. Fakat hareketin önünde duran engeller de az değildir ve zorludur.

Dünyada savaş isteyen güçler vardır. Bunlar dar sınıf çıkarlarını zora başvurarak korumak isteyen, tarih sahnesinden silinip gitmelerini saldırgan bir politika izleyerek geciktirmeye çalışan emperyalistlerdir, gerici güçlerdir.

Bunların son 32 yılda neden olduğu 100'den fazla yerel savaşta milyonlarca insan ölmüştür.

Bunların işbaşına getirdiği faşist, ırkçı hükümetle insanlığa karşı suç işlemeyi sürdürmektedir.

Dünya nüfusunun % 40'ı açlık ve sefalet içinde yaşarken, doğanın ve insan aklının ve emeğinin ürünü olan zenginlik bu emperyalist ve gerici güçlerin dayattığı silahlanmaya harcanmaktadır.

İnsanlık hâlâ bir nükleer savaş tehdidi altında yaşamakta, askerî blokların karşılıklı olarak kaldırılması gerçekleşmemektedir.

Kurtuluş Savaşının sonuna kadar sürüp gelen peşpeşe savaşlarda sayısız evlâdını kaybeden, yıkım gören halkımız barışın değerini iyi bilir. Ne var ki bugün ülkemiz askerî bir blokun üyesidir, topraklarında 101 yabancı askeri üssü barındırmaktadır. Kore, Küba, Ortadoğu, Kıbrıs savaş ve bunalımlarında halkımız dünya barışının kurulmasının önünde duran engelleri çok iyi tanımıştır; dünyada barışın kurulması için verilen uluslararası savaşımda kendine düşen ağır sorumluluk ve görevleri de çok iyi anlamıştır. BARIŞ DERNEĞİ'nin kuruluş kararı bu bilincinin bir sonucudur. Bu çağrı onun özlemlerini dünya kamuoyuna yükselten sesidir.

Dünyada kalıcı ve adil bir barış kurmak için:

— Nükleer silâhların yasaklanması; silâhlanmaya son verilmesi; tüm askerî ittifakların kaldırılması; yabancı üslerin kaldırılması; yabancı askerî birliklerin geri çekilmesi;

— Uluslararası ilişkilerde zor kullanım politikasına son verilmesi; sorunların karşılıklı görüşmeler yoluyla çözümlenmesi;

— Değişik politik sistemleri olan ülkelerin barış içinde bir arada yaşaması; başka ülkelerin içişlerine karışılmaması; ülkelerin toprak bütünlüğüne, bağımsızlığına saygı gösterilmesi; ülkelerin eşitliği;

— Dostluk ve karşılıklı yarar ilkesi gözetilerek uluslararası ticaret ve kültürel ilişkilerin geliştirilmesi;

— Irkçılığa, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe son verilmesi;

— Silâhlanma için kullanılan kaynakların sefalet ve hastalıkla savaşmak ve insanlara daha iyi eğitim sağlamak için kullanılması;

— İnsan haklarının korunması;

— Halkların kendi ülkelerinin kaynaklarına sahip olması ve denetliyebilmesi, toplumsal sosyo ve ekonomik reformları uygun gördükleri biçimde özgürce gerçekleştirmesi;

— Birleşmiş Milletler'in barış ve güvenlik için aldığı kararların uygulanması, halkların ve barışçıl güçlerin benimsediği yadsınmaz belgilerdir.

— Tüm zenginliklerin yaratıcısı emekçileri, ülkemizin tüm aydınlarını bilim adamlarını ve sanatçılarını,

— Evlâtlarının geleceğini düşünen anne ve babaları,

— Geleceklerini sömürüsüz ve savaşsız bir dünyada gerçekleştirme özlemini taşıyan, bunun için çaba gösteren öğrencileri ve gençleri;

— Halkının esenliğini düşünen, onun için kaygu duyan devlet adamları ve politikacıları,

Partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütü yöneticilerini;

Kadın, erkek tüm barıştan yana güçleri bu belgilerden güç ve hız alarak barışın kurulması, savunulması ve sürekli kılınması için seslerini yükseltmeğe ve eylem birliğine çağırıyoruz.

3 NİSAN 1977

KIBRIS'IN YİĞİT EVLADI
KAVAZOĞLU UNUTULMAYACAK

Bundan 12 yıl önce 11 Mart 1965'te, Kıbrıs'ın Türk ve Rum halklarının yiğit iki evladı, Ali Derviş Kavazoğlu ve Kosta Mişauli, sömürülerine karşı dövüştükleri İngiliz ve ABD emperyalizminin kiralık uşakları tarafından katledildi. Fabrikalarda, madenlerde, limanlarda yanyana çalışan Kıbrıslı emekçilerin, Türk - Rum dostluğunun sembolü olan Kavazoğlu ve Mişauli Kıbrıs halkının sömürgecilere karşı ortak direnişinin iki yiğit savaşçısıydılar.

Kavazoğlu uğruna yaşamını adadığı barış ve dostluk bayrağını hiçbir zaman yere düşürmedi. Tehdit edildi, tutuklandı, yazıları yasaklandı. Ama yılmadan emperyalistlerin körüklediği kardeş kavgasına karşı çıktı ve halkına doğru yolu göstermeye çalıştı. Çileden çıkan sömürgeciler ve yerli işbirlikçileri bu yüzden onu öldürdüler.

Kavazoğlu'nun kavgası güncelliğini hâlâ koruyor. Ölümünden sonra halkı acılara yıkımlara tanık oldu. Ama hiç kimse Kıbrıslı Kavazoğlu'nun anısını yokedemedi. Hiç kimse onun ve dostlarının elden ele, kulaktan kulağa dolaşan düşüncelerinin zafer kazanmasını engelleyemez. O düşünceler ki, temelleri halkların dostluğu oluşturuyor.

Anıları önünde eğildiğimiz bugünde, iki devrimciyi katleden emperyalistleri bir kez daha lânetliyor ve onların yaşamlarını verdikleri Kıbrıs halkının kısa zamanda barışa kavuşmasını diliyoruz.

Derviş Ali KAVAZOĞLU